Regd. No. 2975

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் - 334

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

SRI RAMANUJAN

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

வருஷச் சந்தா ரூ. 10 ஜீவியச் சந்தா ரூ. 100

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார்
திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானார் ஸ்ரீ [illegible]
திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி - ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

1976 ஏப்ரல், பங்குனி மீ

— கடிதம் —

பெங்களூர் மல்லேச்வரம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவசன ஸபையின் மார்கழி நிகழ்ச்சி

"ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசந ஸபை" என்ற நாமதேயத்துடன் வித்வான்களின் உபந்யாஸங்களை ஏற்பாடுசெய்யவும், பூர்வாசார்யர்களின் க்ரந்தங்களை அச்சிடவும், சிறுவர்களுக்கு நம் ஸம்ப்ரதாய நூல்களைப் பயிற்றுவிக்கவும் இத்யாதிகளான அநேக சீரியநோக்கங்களுடன் ஓர் ஸபை பெங்களூர் மாநகரில் ஆரப்பிக்கப் பெற்றது சமீபகாலத்தில். இதில் அநேக வித்வான்களின் உபந்யாஸங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. முதன்முதலில் நவராத்ரி மஹோத்ஸவ காலத்தில் ஸ்ரீ உ. வே. இளைய வில்லி பூவராஹாசாரியர் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ ராமாயண உபந்யாஸத்துடன் இச்சபை ஆரமபிக்கப்பட்டது.

மார்கழிமாதம் "கூடாரை வெல்லும் சீர்" என்ற பாசுர நன்னாளன்று பெங்களூரில் ஆங்காங்கு திருப்பாவை உபந்யாஸம் புரிந்துவந்த வித்வான்களைக்கொண்டு மல்லேச்வரம் ஸ்ரீ வேணுகோபாலஸ்வாமி ஸந்நிதியில் ஆயிரக்கணக்கான ரஸிக மஹாஜனங்களின முன்னிலையில் சிறுசிறு உபந்யாஸங்கள் நடைபெற்றன. அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை யாதலாலும (11—1—76) திருப்பாவை பாசுரத்தில் கூறியபடி 'கூடியிருந்து குளிர' விருப்பமுடையவர்கள் பெங்களூர் வாஸிகள் ஆதலாலும் மிகச் சிறந்த கோஷ்டி அமைந்தது இதற்குப் பல்லாண்டுபாட **ஸ்ரீ**மத் பரமஹம்ஸேத்யாதி **ஸ்ரீ** யதிராஜ ஜீயர்ஸ்வாமி திருநாராயணபுரம், வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி, திருப்பதி சின்னகேள்வி ஜீயர்ஸாமி, ஸ்ரீரங்கம பௌண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி முதலிய ஜீயர்ஸ்வாமிக்ளிடமிருந்தும் **ஸ்ரீ** உ. வே. மஹாவித்வான் ஜகதாசார்ய ஸிம்ஹாஸநாதீச பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்காசார்ய ஸ்வாமி, கோயில் திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை திருநாராயணபுரம் சதாபிஷேகம் ஸ்வாமி, டாக்டர் ராமய்யங்கார் ஸ்வாமி முதலிய பெரியோர்களிடமிருந்தும் ஸ்ரீமுகங்கள் கிடைக்கப்பெற்று சபையில் வாசிக்கப்பெற்று ச்ரோதாக்கள் ஆனந்த ஸாகரத்தில் அமிழ்ந்தனர். பிறகு கீழ்க்கண்ட வித்வான்களின் உபந்யாஸங்கள் நிகழ்ந்தன.

1. ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீரங்கம் நரஸிம்ஹாசாரியஸ்வாமி—'திருப்பாவை வைபவம்'
2. ஸ்ரீ உ. வே. லக்ஷ்மீதாதாசாரியர் ஸ்வாமி—'ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்'

(இதன் தொடர்ச்சி ராப்பர் 3ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஸ்ரீ ராமாநுஜன்—334

ஆசிரியர்:
மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்

ஸம்புடம் 28 | ராக்ஷஸஹ பங்குனிமாதம் 10—4—76 | ஸஞ்சிகை 10

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின்
பங்குனி விசாகத் திருநக்ஷத்ர நிகழ்ச்சி

ஏற்கெனவே வெளியிட்டிருந்தபடி நமது பக்ராதிபஸ்வாமியின் எண்பத்தைந்தாவது திருநக்ஷத்ரபூர்த்தி மஹோத்ஸவம் 10–3–76 புதன்கிழமை மாலை முதலாக 20–3–76 சனிக்கிழமை பிற்பகல் வரையில் விசேஷ வைபவமாக நடைபெற்று நிறைவேறியது. 1951 ஆவது வருஷத்தில் முதல்முதலாக நடைபெற்ற ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி மஹோத்ஸவம் போலவே நிகழ்ந்தது என்று சொல்லலாம். எண்பத்தைந்து திருநக்ஷத்ரபூர்த்தி யாகையினுல் உபய வேதாதிகாரிகளான எண்பத்தைந்து ஸ்வாமிகளுக்குக் குறையாமல் எழுந்தருளப் பண்ணவேணுமென்கிற குதூஹலம் ஸ்ரீஸ்வாமி திருவுள்ளத்தில் இருந்தது. ஆனுல் மொத்தத்தில் இருநூறு ஸ்வாமிகளுக்கு மேல் ஸேவைஸாதித்தார்கள் என்பதை மிக்கமகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கிறேன். அத்யாபக ஸ்வாமிகளும் வேதபாராயண ஸ்வாமிகளுமாக நூறு திருநாமங்களுக்குக் குறையாமல் தினப்படி கோஷ்டியை அலங்கரித்து வந்தார்கள். இடையிடையே எழுந்தருளின ஸ்வாமிகள் நூறு திருநாமங்களுக்கு மேற் பட்டவர்கள்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி திருமலை திருப்பதி பெரியஜீயர் ஸ்வாமியும், சின்ன ஜீயர் ஸ்வாமியும் இரண்டுநாள் கோஷ்டியை அலங்கரித்தருளினுர்கள். அனேக வித்வான்களின் உபன்யாஸங்கள் நடைபெற்ற விவரங்கள் சிறிது குறிப்பிடப்பெறுகின்றன. ஸ்ரீமதுபயவே [ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்] திருமலை விஞ்ஜிமூர் தாதாசாரியர் ஸ்வாமி பரிபூர்த்தியாக இங்கு எழுந்தருளி கோஷ்டியை நிர்வகித்தருளினது தவிர உபன்யாஸத்தை இரண்டாநாளே தொடங்கியருளினர். அடுத்தபடியாக திருவயிந்திரபுரத்திலிருந்து எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே அட்வகேட் T. S. ராமானுஜாசார்யஸ்வாமி உபன்யஸித்தார். ஸ்ரீமான் உ. வே. ஸ்ரீராஜமன்ஞர் ஸன்னிதி தர்ம

கர்த்தா சேனங்குளம் (பட்டுராஜம் என்கிற) K. R. ராஜகோபாலையங்கார் ஸ்வாமி நமது ஸ்வாமிக்கு மங்களாசாஸனமாக உபந்யஸித்தருளினார். ஸ்ரீமான் உ. வே. கொமாண்டூர் இளையவில்லி ஸுந்தரராஜாசார்யர், B A., B.T., கவிதைகளுமியற்றிப் பேசினார். ஸ்ரீ ஸ்வாமி கோஷ்டியை அலங்கரித்து எழுந்தருளியிருக்க அசக்தரா யிருந்தபடியால் உபந்யாஸகர்களுக்கு உத்ஸாஹமில்லாமலிருந்ததென்று பலர் பேசிக்கொண்டார்கள். ஸ்ரீ உ. வே. பிள்ளைலோகம், பாஷ்யகாராசாரியர், அவருடைய திருத்தம்பியார் தலசயனத்துறைவார், ஸ்ரீமான் சென்னை அட்வகேட் R V. சேஷாத்ரியாசாரியர், ஸ்ரீ குமாரவாடி ராமாநுஜாசாரியர், ஸ்ரீமான் உ. வே. ஸ்ரீரங்கம் R. கண்ணன் ஸ்வாமி (Tamil Pandit) ஆயுஷ்மாந் கிடாம்பிநாதமுனி முதலானோர் பேசினார்கள்.

இங்ஙனம்,

தி. அ. அனந்தாழ்வான்.

மணவாளமாமுனிகள் டைரியைப்பற்றி

நிகழும் 1976ஆம்ஞு ஜனவரிமீ முதல்தேதியன்று மணவாளமாமுனிகள் டைரியென்று வெளியிட்டது பெரும்பாலும் உலகம் பரவியுள்ளது அது நிகழும் பங்குனி மாத முடிவுவரைக்குமே. சித்திரை முதல்தேதியிலிருந்து 1976ஞு முடிவாக அடுத்த டைரி வெளிவருமென்று பிரசுரித்திருந்தேன். ஆனால் அது வெளியிடப் பெறவில்லை. ஆயிரத்தெட்டு சுலோகங்கள் கொண்ட **ஸ்ரீசைலேச பாதுகாஸஹஸ்ரம்** என்கிற தோத்திரம் ஒவ்வொரு தேதியிலும் ஒவ்வொருசுலோகம் கருத்துரையுடன் அச்சிடப்பட்டுவந்தது. அது சுத்த ஸம்ஸ்க்ருதமாகையாலே அதைத் தமிழ் லிபியில் வாசிக்க சிரமப்படுவதாகப் பலரும் தெரிவித்தார்கள். உண்மையில் அது தேவநாகரிலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்டால்தான் பயன்படும். தற்காலம் அதற்குரிய ஸௌகரியம் வாய்க்காமையினாலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற தென்பதை இதனால் தெரிவித்துக்கொண்டோம். (பத்ராதிபர்) ... ... *

அடியேனுடல்நிலைபற்றி அடியேனே யெழுதுகின்றேன். P. B. A.

அடியேனது பங்குனிவிசாக ஜன்மநக்ஷத்ர கோஷ்டிக்காகப் பலவூர்களிலிருந்தும் பலபல ஆப்தர்கள் வந்திருந்தபடியால் அவரவர்கள் திரும்பிச்சென்ற பின்பு என்னுடல்நிலைபற்றிக் கலங்கிப் பேசியிருப்பர்கள் போலும். அதனால் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்களும் நண்பர்களும் கலங்கியெழுதுங் கடிதங்களுக்கு அளவில்லாமலிருக்கின்றது. அவர்களுக்கெல்லாம் நான் தெரிவிக்கவேண்டும் பதிலை இதோ ஸ்ரீராமாநுஜன் மூலமாகவே தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

ஆப்தர்களுக்குக் கலக்கமுண்டானது ஸர்வாத்மநா நிஷ்காரணமன்று. சில காரணங்களுண்டு; (1) கண்கொள்ளாக்காட்சியாய் இருபது வேளைநடந்த கோஷ்டியில் ஏதோ சில வேளைகளில்மட்டுமே அடியேன் அந்வயிக்கப்பெற்றது. (2) இருபது வேளைகளிலும் தவறுமல் ஏதாவது விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டிருந்தவடியேன் ஒருவேளையிலும் ஒன்றும் வாய் திறவாமலிருந்தது. (3) டாக்டர் அடிக்கடி வருவதும் போவதுமாயிருந்தது. (4) பெரும்பாலும் தினப்படியாகவே நடந்துகொண்டிருந்த நம் தேவப்பெருமாளுடைய பஞ்சபர்வோத்ஸவங்களில் ஒருநாளும் அடியேன்

அநுபவிக்கப்பெருமல் விழுந்துகிடந்தது. இரண்டுவருடங்களுக்கு முன்பு அடியேனுக்கு நேத்ரசிகித்ஸை செய்த ஸ்ரீமான். N. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் அவர்கள் வந்துபோனது பலர்க்கும் அதிசங்கையை அதிசரிக்கச்செய்தது. இப்படிப்பட்ட சிலபல காரண விசேஷங்களினுல் அடியேன் மனமும் சிறிது நிலைதளும்பியேயிருந்தது.

— இனி யெழுதுவதை ஊன்றிக் காணீர். —

நம்மாழ்வார் பெரும்பாலும் திருநாடு செல்லக் கதறுகின்றவரே; நான்கு பதிகங்கள் முடிவதற்குள்ளேயே *சாய்லொடு மணிமாமை தளர்ந்தேன்நான், இனியுனது வாயலகிலின்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே* என்று பேசும்படியாயிற்று, அவருடைய அனுஸந்தானங்களில் *கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ?* என்றுற்போன்ற அநுஸந்தானமே பெரும்பான்மையாயிருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஆழ்வார் மலைநாட்டில் திருவாறன்விளையில் (7—10.) மண்டிய நுபவிக்கும்போது எம்பெருமான் அருகேவந்து "ஆழ்வீர்! திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளலாமோ? இதோ அழைக்குப்போக வந்திருக்கிறேன். புறப்படுவீரா?" என்ன, அப்போது ஆழ்வார் அருளிச் செய்கிற பாசுரம் பரமவிலக்ஷணம்;— *சிந்தையினுல் சொல்லினுல் செய்கையால் நிலத்தேவர் குழு வணங்கும், சிந்தைமகிழ் திருவாறன் விளையுறை தீர்த்தனுக்கு அற்றபின்னே—**சிந்தை மற்றொன்றின் திறந்ததல்லாத் தன்மை தேவபிரானறியும்*** என்ருர். பரமபதத்தின் பேர் சொல்லுகையும் அஸஹ்யமாகி **மற்றொன்று** என்ருர்.

பரமபதநாதன் எப்படிப்பட்டவர்களையும் விடமாட்டாதே கொண்டுபோமவனுகையாலே என்றேனுமொருநாள் சென்றே யாகவேணும். அதுபற்றி விசாரமில்லை. ப்ராக்ருதம் மஹாகோஷ்டி நடந்த இருபது வேளைகளில் ஒருவேளைகூட அடியேன் ஒன்றும் விண்ணப்பம் செய்யப்பெற்றிலேன்—என்று கீழே வரைந்தேன். ஒருவேளைமட்டும் சிறிதுவிண்ணப்பம் செய்ய ப்ராப்தமாயிற்று பத்தெட்டு நிமிஷமே விண்ணப்பம் செய்தேனுயினும் அதனைச் சிறிது பெருக்கி யெழுதுகிறேனிங்கு.

*அருள்மாறன், சேரலர்கோன், துய்யபட்ட நாதன், சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி, திருமங்கை மன்னன் ஆகிய இவர்கள் பதிகங்கள் பாடினவர்கள். பதிகந்தோறும் நிகமத்தில் பயனுரைக்குமிடத்து, *இப்பன்னுபாடல் வல்லார்க்கு இல்லை பாவமே—வைகுந்தத் தொன்றுவர்தாமே—வாயு நன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே—இறந்துபோய் வைகுந்தம் சேராவாறு எங்ஙனேயோ?—முகில்வண்ணவானத்திமையவர் சூழவிருப்பர் பேரின்பவெள்ளத்தே......என்றிங்ஙனே பலவகைப்பட்டிருந்தாலும் இத்தகைய பலச்ருதிகளெல்லாவற்றினுள்ளும் (திருவாய் மொழியில்) 8-5-11. *இங்கேகாண இப்பிறப்பேமகிழ்வர் எல்லியுங்காலையே* என்கிற பலச்ருதி உத்தமோத்தமமான தென்று அடியேன் அத்யவஸித்திருப்பது காலாந்தரே தேசாந்தரே தேஹாந்தரே விளையும் பலனைச்சொல்லிப் பயனென்? நாமும் நமருங்காண இந்நிலத்திலே இப்பிறப்பிலேயே இவ்வுடம்போடே ஆனந்தபரம்பரைகளை அநுபவிக்கப்பெறுவது ஸர்வாதிசாயியான ஸந்தோஷமல்லவா? நம்மாழ்வார் தம்மை மறந்து களிப்பின் எல்லையிலேநின்று இரண்டு பதிகங்கள் பேசுகிருர். [3-10. *சன்மம்பலபல—ஒன்று.] இதில் பாசுரந்தோறும் ஈற்றடி காண்மின்;

1. நானோர் குறைவிலனே.
2. யானொரு முட்டிலனே.
3. இறையாகிலும் யானென்மனத்துப் பரிவிலனே.
4. யானிறையேனுமிடரிலனே*
5. ஒன்றும் துயரிலனே.
6. யானோர் துன்பமிலனே.
7. ஏதுமல்லலிலனே.
8. யானோர் துக்கமிலனே.
9. ஒன்றும் தளர்விலனே.
10. யானென்றுங் கேடிலனே*

இனி மற்றொரு பதிகம் (6—4) *குரவையாச்சியரோடு* இதிலும் ஈற்றடிதோறும்

1. என்னகுறை நமக்கே.
2. எனக்கெவ்வுலகம் நிகரே.
3. எனக்கென்னினி நோவதுவே.
4. எனக்கென்னினி வேண்டுவதே
5. எனக்கென்ன விகலுளதே.
6. எனக்கென்ன மனப்பரிப்பே.
7. எனக்கினியார் நிகர்நீணிலத்தே.
8. எனக்கினியென்ன கலக்கமுண்டே.
9. மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோ இம்மண்ணின் மிசையே.
10. எனக்கார்பிறர் நாயகரே.

இங்ஙனே இரண்டு பதிகங்களிலும், அன்றியும் இடையிடையே மற்றுப்பல விடங்களிலும் ஆழ்வார்க்குச் சென்ற ஹர்ஷப்ரகர்ஷம் வாசாமகோசரம். ஆனால் இந்த ஹர்ஷம் நிலைநிற்கு மதன்று. ஆழ்வாருடைய ஹர்ஷ சோகங்கள் *முனியே நான்முகனளவும் மாறி மாறியே நிகழ்ந்தன. இதன் காரணமானது ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில்—"புண்ணியம் பாவம் புணர்ச்சிபிரிவை அவை சரித்தவர்க்கு ப்ரிய ஹிதபரன் தான் துளக்கற எங்கும் தழைக்கநடந்தும்" என்கிற சூர்ணையினால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

திருவாய்மொழி முதற்பத்தின் முடிவில் எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கருணையின் திறத்தைப் பேசி ஆனந்த ஸாகரத்தில் மூழ்கியிருந்தார். உடனே (2—1ல்) *வாயுந்திருமால் மறைய நிற்க, ஆற்றாமைபோய்விஞ்சி மிக்க புலம்புதலாய்-ஆய அறியாதவற்றோ டணைந்தழுதமாறன்* என்னும்படி சாற்றுங்கழியுங் கட்டியழுதேங்கி நின்றார். *ஸம்யோகா விப்ரயோகாந்தா:* ஆகையாலே ஆழ்வாருடைய ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்கள் மாறிமாறி நடந்து செல்லும். அதை அநுஸரித்திருக்கும் அவருடைய மனோ வ்ருத்திகள். ஆகவே ஆழ்வாருடைய ஹர்ஷ சோகங்களை நாம் எடுத்துரைக்கத்தகாது.

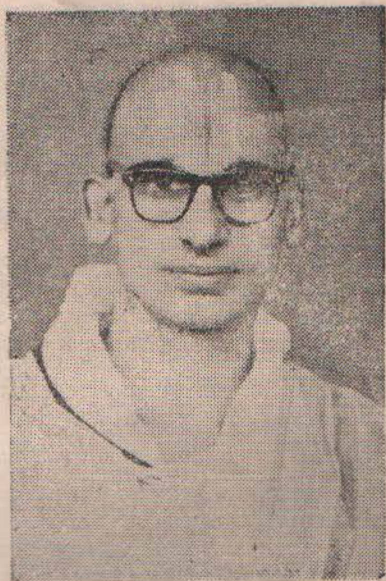
அடியேன் முக்கியமாக விஜ்ஞாபிக்க நினைத்ததை இனி விஜ்ஞாபிக்கிறேன். *இங்கே காண இப்பிறப்பே மகிழ்வர் எல்லியுங்காலையே* என்கிற திருவாய்மொழிப் பாசுரப்படியும், *இறையவனெங்கோனேருலகாரியன், தேன்மலர்ச் சேவடிசிந்தை செய்பவர், மாநிலத்தின்பமதெய்திவாழ்பவரே* என்கிற ஸ்ரீவசனபூஷணத் தனியன்படியும் அடியேன் அனுபவித்துவரும் ஆனந்தம் எனக்கே அஸாதாரணமென்று ஆவலிப்புடையேன். ப்ரமாணஸேவா—ப்ரமேயஸேவா—ப்ரமாத்ருஸேவா—என்னும் மூன்று ஸேவைகளினால் அநந்யஸாமாந்யமான ப்ரஹ்மானந்தம் அநுபவித்து வருகிறேன். இதில் யானே எனக்கு உவமன்.

ப்ரமாண ஸேவாபாக்யம்;—நமது எம்பெருமானார் தரிசனத்தில் காலக்ஷேபார்ஹமாக உபயவேதாந்த ரஹஸ்யகரந்த ரத்னங்கள் எவ்வளவுண்டோ அவ்வளவையும் அடியேன் அருமை நீங்கி எளிமை பெறப் பதிப்பித்திருப்பது உலகம் பரவியுள்ளது.

சென்றமாதத்து ஸ்ரீ ராமாநுஜனில் எண்பத்தைந்து வார்த்தாமாலையில் வெளிவந்திருக்கவேண்டும். ப்ளாக்ஸ் தாமதமாகக் கிடைத்தது.

ஸ்ரீமதுபயவே. பிள்ளைலோகம் தலசயனத் துறைவார்.

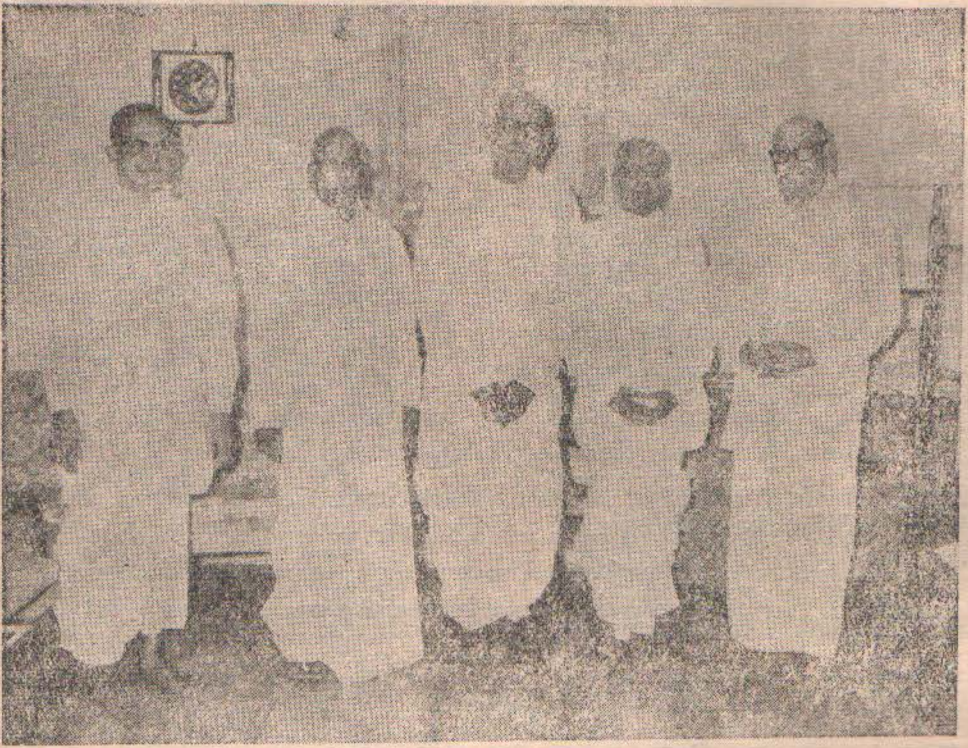
ஸ்ரீமதுபயவே. குமாரவாடி ராமாநுஜாசாரியார்.

ஒரு சிறு வேண்டுகோள். இவ்விருவரும் ஆங்காங்குப் பிரசங்கம் செய்ய நேரும்போது அடுத்துவரும் பிங்கள வருஷத்தின் பெருமையைப் பிரசாரம் செய்து வரவேணுமென்பது. —(*P B. A*)

பதிப்பித்திருப்பது மட்டுமன்றே; பெரும்பாலும் நான்கு பாஷைகளிலும் ஆழ் பொருள் விளக்கங்களையும் பிரசுரித்திருக்கின்றேன். இதில் இரண்டு மஹான்களை நிச்சலும் நினைக்கின்றேன், கீர்த்திமூர்த்தியான (சென்னை அட்வகேட்) பயிலே. S கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி மறைந்து 42 வருடமானாலும் அவரை அறியாதாரில்லை. இவர் உபயவேதாந்தங்களிலும் மஹாநிபுணர். பிறர்க்கும் ப்ரவசனம் செய்த மஹா புருஷர்.

அடியேன் இளமையில் இந்த ஸ்வாமியின் பரமகிருபைக்கு இலக்காயிருந்ததனால் எம்பெருமான் இவரை அநுப்ரவேசித்து ஒரு நியமனம் தந்தருளினன்—(அதாவது)—நம்முடைய ஸம்பிரதாயத்தில் சிறிது பெரிது என்கிற வாசியில்லாமல் எத்தனை ஸ்தோத்ரங்கள் உண்டோ, பஞ்சஸ்தவ—ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ—ஸ்ரீ குணரத்நகோச — ஸுதர்சநசதகாதிகள்—தேவராஜாஷ்டக அஷ்டச்லோகீப்ரப்ருதிகள்—

சென்னை ஸத்காலக்ஷேப ஸபா ப்ரவர்த்தகர்கள்

Left to Right: —1 Sriman Pulipati Somasundara Rao, 2. Sriman Voora Jagannatha Chettiar, 3 Sriman U. Ve A. Srinivasayyangar, 4. Sriman C. Subrayalu Chetty Garu, 5 Sriman A. V Kannayya Naidu

இங்கே காட்சிதரும் மஹான்கள் ஐவரும் எம்மிடத்தில் பலவாண்டுகளாகவே மிக்க அன்புபூண்டவர்கள். சென்னைத் தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல்ஹாலில் 1930ஆம் வருஷம் ஜூன்மீ முதலாக சனி, ஞாயிறுதோறும் மார்கழிமாதந்தோறும் இருபத்தேழு வருஷகாலம் இடையறாமல் நடந்துவந்த நமது ப்ரவசனம் சில காரணங்களினால் அவ்விடத்தில் நடத்த முடியாமல் இடம் மாற்ற நேர்ந்தபோது இந்த ஐவரும், மற்றும் ஸ்ரீமான் கரலபாடி ராதாகிருஷ்ணய்யா போல்வாரும் அபிமானித்து உப்பட்டூர் ஆழ்வார்செட்டி சாரிடி ஹாலில் நடத்திவருவது நன்றி பாராட்டத்தக்கது. ... ...

அவையெல்லாவற்றுக்கும் விரிவுக்கு அஞ்சாமல் தேவரீர் மணிப்ரவாள வியாக்கியானம் எழுதியே யாகவேணுமென்றும், அதை உடனுக்குடனே தாம் அச்சிட்டுத் தருவதாகவும் அநுக்ரஹித்தார். அப்போது ப்ரபல ஸ்திதியிலிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபைக்கு அந்த ஸ்வாமி தலைவராக எழுந்தருளியிருந்தபடியாலும் மிக்க செல்வாக்குடையராயிருந்தபடியாலும் அவருடைய நியமனம் பழுதுபடாமல்

Sriman P. V. Panduranga Chetty,
Manager, Vupputtoor Alwar Chetty's Charities
48-49 Govindappa Naicken Street,
Madras—600001.

இவர் வயதில் சிறுவராயிருந்தாலும் பெருந்தனமை யுடையவர். பெரியார்களிடம் அன்பும் ஆதரவும் மிக்கவர்.

ஸ்ரீமான் V. N. தேவநாதன்,
213, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் வீதி,
Madras—600001.

நம்முடைய கிரந்தமாலா பதிப்பு புத்தகங்கள் பெரும்பாலும் இவரிடத்திலும் கிடைக்கும்.

நிறைவேறி வந்தது. இரண்டொரு வருஷத்தில் பலபல ஸ்தோத்ரங்களுக்கு உரையியற்றினேன். அவர்க்குப் பிறகு பலபல பெரியார்கள் இதில் பங்குகொண்டு ஸ்தோத்ர நூல் ஒன்றுகூட சேஷியாதபடிக்கு—முகுந்தமாலை முதலாக நக்ஷத்ரமாலையீறாக ஸகலஸ்தோத்ரங்களுக்கும் விரிவுரைகள் மணிப்ரவாள பாஷையில் மட்டுமன்றிக்கே தெலுங்கு பாஷையிலுமாகிப் பலபதிப்புகளேறி உலகம் பரவியிருப்பதை அறியாதாரில்லை. இவ்விஷயத்தில் அந்த கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரை நாடோறும் நினைத்துவருகிறேன்.

இதற்கு முன்னமே திவ்ய ப்ரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகையுரையும், முமுக்ஷுப்படி—தத்வத்ரய—ஸ்ரீவசனபூஷண—ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸாரார்த்த தீபிகைகளும் தோன்றத் தொடங்கி அவையும் பலபதிப்புகளேறி உலகம்பரவிவிட்டன. ஸ்ரீவைஷ

ணவரத்னம் என்று விருது பெற்ற உயர்திரு. M. R. கோவிந்தசாமி நாயுடுவின் மஹோபகாரம் ஏழேழ்பிறவிக்கும் மறக்கத்தக்கதன்று. இப்பெரியாருடைய உடன் பிறந்தவர் ஸ்ரீமான். M. R சன்னைய நாயுடு என்பவர் உலகின் பாக்கியத்தினால் இற்றைக்கும் சென்னை மாநகரில் விளங்கிவருகிறார். இந்த ஸஹோதரர்களிருவரும் சென்னையில் தங்களுக்கிருந்த மாடமாளிகைகளில் இரண்டை விற்பனை செய்து கையில் Cash வைத்துக்கொண்டு 1927-ஆம் ஆண்டுமுதல் பன்னிரண்டாண்டு வரை இரவும் பகலும் விடாமுயற்சியாய்; என்னையும் அடிக்கடி உத்ஸாஹமூட்டிச் செய்த செயல் அதிமாநுஷம் அதிதைவம் என்றே சொல்லத்தகும்.

நன்னூலாசிரியர் (நன்னூலில்) — "தோன்று தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும், தான்தற்புகழ்தல் தகுதியன்றே" — என்று முந்துறமுன்னம் சொல்லிவைத்து உடனே "மன்னுடைமன்றத்து ஓலைத்தூக்கினும், மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும், தன்னை மறுதலை பழித்தகாலையும், தன்னுடையாற்றலுணராரிடையினும், தன்னைப் புகழ்தலும் தகும் புலவோற்கே" என்று சொல்லிவைத்தார். அப்படிப்பட்ட பிரகரணங்கள் இப்போது இங்கு ஏதுமில்லை. கேவலம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷ ஸந்தோஹ பரீவாஹமாகவே எழுதுகிறேன். ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் உபயவேதாந்த ரஹஸ்ய ப்ரஸ்தானங்களில் பூர்வாசார்ய ப்ரணீதங்களாக எத்தனை ஸ்ரீகோசங்களுண்டோ, அத்தனையும் ஒன்றுவிடாமல் — ஸ்ரீ பகவத்ராமாநுஜ க்ரந்தமாலா, ஸித்தித்ரயாதி க்ரந்தமாலா, பகவத்விஷய க்ரந்தமாலா, ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாலா, ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்த்ர க்ரந்தமாலா, ஸங்கீர்ண நாநா க்ரந்தமாலா......இத்யாதிரூபேண வெளியிட்டும், இவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு பாஷையிலன்றிக்கே பல பாஷைகளில் ஸாரார்த்த தீபிகைகள் எழுதி வெளியிட்டும் காலத்தைக் கழித்திருக்கிறேன், கழித்து வருகிறேன். செய்து முடித்தவை சிலவே; இன்னமும் செய்யவேண்டியவை-மனோரதத்திலுள்ளவை அபரிமிதம். ஆகவே, "ப்ராயோ ஹி அக்ருதக்ருத்யத்வாத்" என்கிற பூர்வார்த்தத்திற்கு இலக்காயிருக்கிறேனேயொழிய, "க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே" என்கிற உத்தரார்த்தத்தின் அருகு செல்வதற்கும் அர்ஹதை யுடையேனல்லேன். பிங்கள வத்ஸர மங்கள மாலிகையைப்பற்றி இப்போது நிகழும் மநோரதாநாம் அதடா: ப்ரவாஹா: ஒருவாறு முடிவுபெற்றாகவேணும். இதற்காகவாவது பேரருளாளன் சிறிதுகாலம் அடியேனை இங்கு வைத்தாகவேண்டும். அடியேனுடைய ப்ரமாண ஸேவையைப் பற்றி இதுவரை எழுதினேன். இனி அடுத்தபடியாக ப்ரமேய ஸேவாபாக்கியத்தைப் பற்றி விஜ்ஞாபிக்கிறேன். ப்ரமாணங்களில் முக்கியமாக அநுபவிக்கப்படுகிற ப்ரமேயம்— எம்பெருமானவன். அப்பெருமான் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குமிடங்கள் நாற்றிசையிலும் நிரம்பியுள்ளன. ஆழ்வார் திருநகரி வானமாமலை திருக்குறுங்குடிவரையிலுள்ள தொண்டைநாடு நடுநாடு சோழநாடு பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகளை எத்தனை பரியாயம் ஸேவித்திருப்பேனென்பது எனக்கே நினைவில்லை. 40, 50 பர்யாயங்களுக்கு மேலிருக்கும். மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதின்மூன்றையும் அன்பர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் ஏழுபரியாயம் ஸேவிக்கும்பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறேன். வடநாட்டில், ஹரித்வாரம் ஹ்ருஷீகேசம் லக்ஷ்மண ஜூலாபர்யந்தமாக (பஞ்சத்வாரகைகளும் பஞ்சவடியுமுட்பட) இருபத்துமூன்றுபர்யாமும், பதரிகாச்ர

மாந்தமாக மூன்று பரியாயமும் ஸேவிக்கும் பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறேன். ஸாளக்ராமம் ஸேவிக்கப்பெறாத குறை அஸ்மதாசார்யபாதரான ஸ்ரீ ஜகத்குரு காதி ஸ்வாமிக்கும் அடியேனுக்கும் ஒக்கும்.........ப்ரமேய ஸேவை யென்பது இஃது ஒன்றேயன்று இனி ப்ரமாத்ரு ஸேவையைப்பற்றிச் சிறிது எழுதுகிறேன். ப்ரமாணங்களைப் பலமுகமாக அநுபவித்து வருபவர்கள் ப்ரமாதாக்கள். அன்னவர்களுக்கு அடியேன் ஸேவை செய்துவரும் பாக்கியத்தைக் கேளீர்;—

பூருவாசாரியர்களின திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களை ஸேவிக்கப்பெற்றிலோமே என்கிற மனக்குறை அடியேனுக்கு மிகமிகவுண்டு; அக்காலங்களில் புகைப்படமெடுக்கும் ஸாதனங்கள் ஏற்படாமையே காரணமாயிருக்கவேணும், அத்தகைய அருமையில்லாத இக்காலத்தில் தோன்றியுள்ள மஹான்களை எந்தநாட்டிலுள்ளாரும் ஸேவிக்கப் பெறும்படி செய்யவேணுமென்கிற விருப்பம் அடியேனுக்கு அறியாக்கஸத்திலேயே உண்டாயிற்று. திருநாட்டுக் கெழுந்தருளின மஹான்களுடையவும் ஜீவித்திருக்கும் பெரியார்களுடையவும் திருவுருவப்படங்களை சேகரிக்கவும், அவற்றை ப்ளாக்கு செய்விக்கவும், அச்சிடுவிக்கவும் நாற்பதுவருஷகாலமாக அடியேன் முயற்சி செய்துவருவது எனக்குத் தனிப்பட்ட ஆனந்தப். இந்த வகையில் வைதிக லௌகிக மஹநீய மண்டலி யென்கிற தனிப்புத்தகமும் *தானேயெழுதிய தன்சரிதையென்னும் புத்தகமும் முதன்முதலாகத் தோன்றினவை. இப்பெரிய காரியம் பெரும்பான்மையாக மிச்சப்பட்டிருக்கின்றது.

ப்ரமாத்ருஸேவா என்றுமிந்தலகுப்பில்யாம் எழுத உத்தேசிப்பவை பலபல வுள்ளன. சென்னையில் பகவத்கதா ப்ரஸங்க ஸபா மூலமாகவும் ஸத்கால க்ஷேபஸபா மூலமாகவும் நாற்பத்தைந்து ஸம்வத்ஸரகாலமாக நடந்துவரும் பிரவசனங்களினால் ஆயிரக்கணக்கான ப்ரமாதாக்களுக்கு ஸேவை செய்து வந்திருக்கிறேன். 1930ஆம் வருடம் முதலாக இதுவரையில் மிக்கபரிசயங்கொண்டு மறைந்தவர்கள் ஓராயிர வர்க்கு மேற்பட்டவர்களே யொழியக் குறைந்தவர்களல்லர். ஒவ்வொரு ஸமய விசேஷங்களில் அவர்களெல்லார்க்கும் உருவப்படங்களேற் பட்டிருந்துப், ப்ளாக்குகளுங்கூட ஏற்பட்டிருந்தும் அவையெல்லாம் மூலைமுடுக்குகளில் தேடவேண்டியவையாயின. நிசழ்காலத்தில் பலவகைப்பட்ட யோக்யதைகள் பெற்ற பலருடைய உருவப்படங்களைப் பெரிய புத்தகமாக்கி வைக்கவேணுமென்கிற ஆசை பெரிதுமுள்ளது. *நானேறப் பெறுகின்றேன் நரகத்தை நகு நெஞ்சே *என்றிருக்குமென்னுடைய ஆசைகள் மற்றும் பலர்க்கு முண்டாக வேணுமென்று ஆசாஸிக்கின்றேன்.

இக்கட்டுரைக்கு என்ன மகுடமிட்டேன்; என்னென்ன எழுதிவந்தேன்; என்ன எழுதி முடிக்கிறேனென்பதை ஸஹ்ருதய ஸார்வபௌமர்கள் உய்த்துணர வேணும். எம்பெருமானிடத்தில் ஜீவிதபிக்ஷைபண்ணி நிற்கிறேனென்பது ஸாரம்.

பரமபதநாதனுடைய பேறும்---பேரருளாளனுடைய இழவும்.

— சரமச்லோகம் —

அஸ்மிந் ராக்ஷஸவத்ஸரே திநகரே மீநம் கதே பாண்டரே
பக்ஷே ப்ராதமிகே திதௌ புததிநே ரேவத்யபிக்க்யோடுநி,
ஸ்ரீமத் கௌசிக வப்சவாரிதிவிது: வேதத்வயீபாரக:
ஸ்ரீஸிம்ஹார்யஸுதீ: குருபதம் த்யாயந் திவம் நிர்யயௌ.

ராக்ஷஸாப்தே மீநசுக்லப்ரதமாயாம் புதேZஹநி,
கௌசிகாந்வய ஸிம்ஹார்ய: ஸ்வாசார்ய சரணுவகாத்.

சென்ற பிங்கள ஸம்வத்ஸரம் தையில் மகத்தன்று திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினவரும், ஸ்ரீகாஞ்சீ அழகிய மணவாள ராமாநுஜ ஜீயர் மடாஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளியிருந்தவரும், சதுஷ்ஷஷ்டிகலாவல்லப குலத்தில் திருவவதரித்திருந்தபடியாலே ஷஷ்டி ஜீயர் ஸ்வாமியென வழங்கப்பட்டு வந்தவருமான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஜீயர் ஸ்வாமிக்குப் பூர்வாச்ரமத்தில் திருக்குமாரர் ஒருவரும், திருமகளார் மூவருமிருந்தனர். திருக்குமாரருடைய புத்ரபௌத்ர ஸந்ததிகள் உயர் பதவியில் விளங்கிவருகின்றன. ஜ்யேஷ்ட புத்ரியின் புதல்வனுய் அடியேன் இருந்துவருகிறேன். த்விதீய புத்ரி இவ்வூரிலேயே (மேட்டுப்பாளையத் தெருவில்) பிரதிவாதிபயங்கர வம்சத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டிருந்து ஒரு புதல்வனைப்பெற்று மறைந்தாள். அண்ணு அனந்தாசாரி யென்கிற அவன் லௌகிகத்தில் மஹாமேதாவியாய் வாழ்ந்து உயர்பதவிகளில் ப்ரதிஷ்டிதனுயிருந்து பதினைந்து ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன் மறைந்தான். அவனுடைய ஸ்வீக்ருத புத்திரன் விளங்கிவருகிறுன்.

— ப்ரக்ருதம் பேரருளாளனிழவு கேளீர் —

மூன்ருவது புத்திரியும் இவ்வூரிலேயே திருமலை விஞ்சிமூர்வம்சத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டிருந்து எழுபத்துநான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு அவள் ஒரு புதல்வனைப் பெற்று இரண்டொரு வருஷத்தில் ஆசாரியன் திருவடிசார்ந்தாள். அந்தப் புத்ரரத்னமே திருமலை விஞ்சிமூர் சிங்கராசாரியென்பவன். ஜீயர் பேரன் என்கிற நிருபகத்துடன் இவனைத் தென்னுட்டில் அறியாதாரில்லை. அடியேனுடைய வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ பாடசாலையில் ஸாஹித்ய நாடகாலங்காரங்கள் வாசித்து உபயவேதத்தையும் ஸாங்கமாக அதிகரித்து அந்தப்பாடசாலையிலேயே உபாத்யாய பதவியையும் அத்யக்ஷ பதவியையும் இருபத்தைந்தாண்டுகள் வஹித்திருந்து, உபயவேத கண்டீரவம் என்று விருது பெற்று விளங்கி ஐம்பத்தைந்து வருஷகாலம் இடைவிடாமல் தேவப்பெருமாளுக்கு அருளிச்செயல் கைங்கரியம் நிர்வஹித்து நேற்று ஸம்வத்ஸராதியன்று காலை அநாயாஸமாகத் திருநாடு புகுந்தாயிற்று. புத்ர ஸந்தானமில்லாமையாலே தௌஹித்ரர்கள் மூலமாகச் சரம கைங்கரியம் நடைபெற்று வருகிறது.

இவரை யிழந்தது தேவப்பெருமாளுடைய அத்தாணிச் சேவகர்களில் பெரியதொரு ரத்னத்தை யிழந்த தொக்கு மென்னத் தட்டில்லை. இவருடைய ஸ்தானத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் பாக்யசாலி துர்லபரேயாவர். பேரருளாளன் ஒருவரைக் கடாக்ஷிக்கவேணும்.

ஸ்ரீரஸ்து.

பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

எம்பெருமானார் திருவவதார ஸம்வத்ஸரக் கொண்டாட்டம்

நமது ஸ்ரீராமானுஜன் 33ஆம் இதழில் அடியேன் வெளியிட்டுள்ள எண்பத்தைந்து வார்த்தாமாலையில் எண்பத்தைந்தாவது வார்த்தையை ஸாரஸங்க்ரஹமாக இங்கு நினைவூட்டுகிறேன். எம்பெருமானார் திருவவதரித்தது—ப்ரபவாதி ஷஷ்டி ஸம்வத்ஸர பர்யாயத்தில் பிங்களநாம ஸம்வத்ஸரத்தில் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரையிலாகும். ஸமீபித்திருக்கிற நள வருஷம் முடிந்தவுடனே பிங்கள ஸம்வத்ஸரம் தொடக்கமாகும். தொடக்கமான மறுநாளே 2-ம் தேதியன்றே எம்பெருமானார் மஹோத்ஸவத் தொடக்கமாகிறது. அதன்பிறகு நாற்பதாண்டுகள் கடந்தபிறகு ஸஹஸ்ராப்த பூர்த்தியாகும். ஆனால் அப்போது அவதார ஸம்வத்ஸரமாகிய பிங்களவாண்டு சேராது. அக்காலத்தில் வாழ்ச்சிபெறும் பாக்யசாலிகள் அந்த ஸஹஸ்ராப்த பூர்த்திக்கொண்டாட்டத்தில்அந்வயித்து ஆனந்திக்கக்கடவர்கள். தற்போது ஸமீபத்தில் நமக்கு ப்ராப்தமாகிற பிங்கள ஸம்வத்ஸரக் கொண்டாட்டத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களனைவரும் பங்குகொள்ளவேணும்.

1. எம்பெருமானார் அருளிச் செய்த ஸ்ரீபாஷ்யாதி திவ்யக்ரந்தங்களின் அர்த்த விசேஷங்களைப் பல பாஷைகளிலும் பிரசுரித்தல்.

2. எம்பெருமானார் வைபவத்தை நாடுநகரமும் நன்கறியப் பல பாஷைகளிலும் பிரசுரித்தல்.

3. ஆங்காங்கு திவ்ய தேசங்கள் தோறும் ஸ்வாமியின் மாஸத்திருநக்ஷத்திரத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட வழிவகுத்தல். இன்னும் பெரியார்களுக்குத் தோன்றும் பத்ததிகளிலும்.

பிங்கள வத்ஸர மங்களமாலிகை யென்னும் பெயரால் மாதந்தோறும் அடியேன் ஸம்ஸ்க்ருத-த்ராவிட-ஆந்திர-ஹிந்தீபாஷைகளில் வெளியீடுகள் வெளியிட்டுவர உத்தேசித்திருக்கிறேன். அதற்கு ஆதர்சஸஞ்சிகையாக இதனை வெளியிடுகிறேனின்று பங்குனிவிசாகத்தில். அவரவர்கள் தாம் தாம் எழுதும் கட்டுரைகளை நமக்கு அனுப்பினல் வெளியிடுவிக்கிறோம். அவரவர் தாங்களே அச்சிட்டுக்கொண்டாலும் நன்றே.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பிங்களவத்ஸர மங்களமாலிகை—ஆதர்சப் பிரசுரம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: என்கிற இந்தவாக்கியத்திலுள்ள பத்து அக்ஷரங்களையும் முற்கொண்ட சுலோகங்களினாலும பாசுரங்களினாலும் எம்பெருமானார் வைபவத்தை யுரைக்கக் காணீர்.

1 ஸ்ரீ

ஸ்ரீமாதவாங்க்ரிஜலஜத்வய நித்யஸேவா
ப்ரேமாவிலாசயபராங்குசபாதபக்தம்,
காமாதிதோஷஹரமாத்மபதாச்ரிதாநாம்
ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா.

(யதிராஜவிம்சதி—1.)

அழகு பொலிந்த எம்பெருமானது திருவடித் தாமரையிணைகளை நிச்சலும் தொழுகையிலுண்டான ப்ரேமத்தினால் கலங்கின திருவுள்ளமுடையரான நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளிலே அன்பு பூண்டவரும் தமது திருவடிகளைப் பணிந்தவர்களுக்கு காமம் முதலிய குற்றங்களைக் களைந்தொழிப்பவரும் யதிகளுக்குத் தலைவருமான எம்பெருமானாரை தலையால் வணங்குகின்றேன். நம்மாழ்வார் திருவடிகளில் அன்பு பூண்டவரும், தமது திருவடிகளைப் பணிந்தவர்களது குற்றங்களை நீக்கி நற்றங்களை வளர்ப்பவருமான எம்பெருமானாரைத் தொழுகின்றேனென்றவாறு. எம்பெருமானார்க்கு அதிசயாவஹமான வைபவங்கள் பல்லாயிரமிருந்தாலும் ஆழ்வார் திருவடிகளின் ப்ராவண்யத்தையே அவர் தமக்குப் பெரிய வைபவமாக அத்யவஸித்திருந்தாராதலால் அவருடைய அத்யவஸாயத்திற்குப் பொருந்த "பராங்குச பாதபக்தம்" என்றார். அமுதனாரும் "மாறனடி பணிந்துய்ந்தவன்" என்றே தொடங்கினர். "தமிழ் மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன், மொய்ம்பால் வளர்த்தவிதத்தாய் இராமாநுசன்" என்ற திருவாய்மொழித் தனியனாலும் "பாஷ்யகாரர் இது கொண்டு ஸூத்ர வாக்யங்களொருங்க விடுவர்" என்ற ஆசார்ய ஹ்ருதய சூர்ணையாலும் ஸ்வாமிக்கு ஆழ்வார் பக்கலிலிருந்த ப்ராவண்யாதிசயம் அறியற்பாலது. ஸ்வாமியின் ப்ராவண்யத்திற்குப் பாத்ரபூதரான நம்மாழ்வார் எப்படிப்பட்டவரென்னில், ஸ்ரீமாதவாங்க்ரிஜலஜத்வய நித்யஸேவா ப்ரேமாவிலாசயர், எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே காதலடியாகக் கலங்கின திருவுள்ளமுடையவர் என்கை. 'தெளிந்த சிந்தையர்' என்று சொல்லிப் புகழ்வது ப்ராப்தமாயிருக்க, ஆவிலாசய என்று கலங்கின திருவுள்ளமுடையவர் என்று விசேஷணமிடுவது பெருமைக்கு ஒக்குமோவென்னில்; கர்மநிபந்தனமான கலக்கம் ஹேயமேயல்லது ப்ரேமநிபந்தனமான கலக்கம் ஹேயமன்று, மிகவும் உபாதேயம், உத்தேச்யம் என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் இங்கு அறியத்தக்கது. ப்ரேமநிபந்தனமான கலக்கத்தினால் செய்யும் காரியம் ஏதெனில்; மடலெடுக்கவொருப்படுகை, மங்களாசாஸனத்திலேயூன்றுகை, நோன்பு நோற்கை முதலியனவாம். இவை ப்ரேமபரவசர்க்கு அவத்யமன்று "ஜ்ஞாந விபாககார்யமான அஜ்ஞாநத்தாலே வருமவையெல்லாம் அடிக்கழஞ்சு பெறும்" என்கிற ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய ஸூக்தியும் அதன் வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்திகளும் இங்கே அநுஸந்தேயம். ஸித்தோபாயமான அவன் பண்ணின க்ருஷி பலமாய் விளைவது இக்கலக்கமென்று கொள்ள

லேனும். பாரங்குசரென்கிற திருநாமத்திற்கு இரண்டுவகையான வ்யுத்பத்தியுண்டு. பரர்களுக்கு அங்குசமாயிருப்பவரென்றும், பரனுக்கு அங்குசபாயிருப்பவரென்றும். (அதவாது-) பரர்களாகிறார்—எம்பெருமானுக்கு குணமில்லை விக்ரஹமில்லை யென்னும் புறச்சமயிகள்; அவர்களுக்குத் தம்முடைய திவ்ய ஸூக்திகளாலே அங்குசமாயிருப்பவர்— அவர்களது செருக்கு மொழிகளை யடக்குபவர் என்கை முதல் வ்யுத்பத்தியின் கருத்து. இனி பராத்பரனை எம்பெருமானுக்கு அங்குசம் போன்றவர் என்கிற இரண்டாவது வ்யுத்பத்தியின் கருத்தாவது—வலக்கை யாழியிடக்கைச்சங்கமிவையுடை மால்வண்ணனை, "மலக்கு நாவுடையேற்கு" [திருவாய்மொழி 6-4-9] என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி தம்வசப்படுத்தி நடத்திக்கொள்ள வல்லரென்கை. [காமாதிதோஷஹரம்] இங்கு ஆதிசப்தத்தாலே க்ரோதம் லோபம் மோஹம் மதம் மாத்ஸர்யம் அஜ்ஞாநம் அஸூயை இவை கொள்ளத்தக்கன. 'காமாதிஹரம்' என்னுமல் 'காமாதி தோஷஹரம்' என்கையாலே காமம் முதலானவை நியமேந தோஷமல்லவென்றும் குணகோடியிலே கைக்கொள்ளத்தக்க காமாதிகளுமுண்டென்றும்தெரிவிக்கப்பட்டதாம். பகவத்விஷயத்திலே யுண்டாகிற காமமோஹாதிகளும் பகவத்பாகவதவிரோதிகள் திறத்திலேயுண்டாகிற க்ரோதமாத்ஸர்யாதிகளும் குணமேயல்லது தோஷமன்றே. அவை விலக்கத்தக்கவை யல்லவே. தோஷமான காமாதிகளே விலக்கத்தக்கவையாதலால் தோஷஹரம் என்றது. வணங்குவது தலையாலே யென்பது தெரிந்திருக்கச் செய்தேயும் 'மூர்த்நா ப்ரணமாமி' என்னவேணுமோவென்னில்; தலை படைத்த ப்ரயோஜனம் பெறுவோமென்று காட்டினபடி *வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க* என்றாப்போலே.

2 ம. மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து *எங்கள் மாதவனே
கண்ணுறநிற்கிலும் காணகில்லா* உலகோர்க ளெல்லாம்
அண்ண லிராமாநுசன் வந்துதோன்றிய வப்பொழுதே
நண்ணரு ஞானந் தலைக்கொண்டு* நாரணற்காயினரே.

(இராமாநுச நூற்றந்தாதி—41.)

நமக்கு நாதனான திருமால்தானே இப்பூமியிலுள்ள (மனுஷ்யாதி) யோனிகள் தோறும் அவதரித்தது. எல்லாருடைய கண்ணுக்கும் தன்னை இலக்காக்கிக் கொண்டுநின்ற விடத்திலும் (அவனை நம்முடைய நாதனென்று) காணமாட்டாதிருந்த இவ்வுலகத்தாரெல்லாரும் ஸர்வஸ்வாமியான எம்பெருமானார் இங்கே வந்தவதரித்தவுடனே பெறுதற்கரிதான ஞானம் அதிகரிக்கப்பெற்று ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு சேஷப்பட்டனவரென்கை. எம்பெருமானுடைய அவதாரத்திற்காட்டிலும் எம்பெருமானாருடைய அவதாரமே சிறப்புற்றதென்கிறார். "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" என்றும் "உயிரளிப்பான் எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாயிமையோர் தலைவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எம்பெருமான் பல பல யோனிகளிற் பலவகைப்பிறவி பிறந்து கண்காண வந்துநின்று உபதேசங்களாலே ஸ்வஸ்வரூபத்தைக்காட்டிக்கொடுத்த விடத்திலும் யாரும் அவனை லக்ஷியப் பண்ணவில்லை; "அவஜாநந்தி மாம் மூடா:" [என்னை எல்லாரும் அவமானப்படுத்துகிறார்கள்] என்று அவன்றானே சொல்லிக்கொண்டு வருத்தப்பட வேண்டிற்றாயிற்று. ஆகையாலே பகவானுடைய அவதாரம் ஸம்ஸாரிகளுடைய தெள்ளறிவுக்கு உறுப்பாகவில்லை. எம்பெருமானாருடைய அவதாரமோ வென்னில், பயன் பெற்றது.

இவர் தாம் திருவவதரித்தவுடனே எல்லா வுலகத்தாரும் ஆச்சரியமான ஞானத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவித்தார்கள்—என்றுராயிற்று

3 தே. தேரார்மறையின் திறமென்று* மாயவன் தீயவரைக்
கூராழிகொண்டு குறைப்பது* கொண்டலனையவண்மை
ஏரார்குணத்தெம் மிராமாநுச னவ்வெழில் மறையில்
சேராதவரைச் சிதைப்பது* அப்போதொரு சிந்தைசெய்தே.

(இதுவும் நூற்றந்தாதி—74.)

(இப்பாவிகள்) வேதஞ்சொல்லுகிற வழியை நிரூபித்தறிகிறதில்லை யென்று பாவிகளை எம்பெருமான் தண்டிப்பது கூர்மையான தனது திருவாழியாலே; மேகம் போன்ற ஔதார்ய குணமுடையவரும் (மற்றும் பல) நல்லகுணங்களுடையவருமான ஸ்வாமி எம்பெருமானார் அந்தச் சிறந்த வேதத்தில் அந்வயியாதவர்களை பங்கப்படுத்துவது (எப்படி யென்றால்) அப்போதப்போது ஒவ்வொரு யுக்தியைக் கொண்டாம். எம்பெருமான் தனது ஆஜ்ஞா ரூபமான வேதங்களின் சட்டளைப்படி நடவாத கொடியவர்களைத் தனது திருவாழியைக் கொண்டு த்வப் ஸம்பண்ணிவிடுவன்; எம்பெருமானாரோவென்னில் அவ்வளவு ஆயாஸம் எடுத்துக்கொள்வதில்லை; வேதங்களை அடியோடு ஒப்புக்கொள்ளாத பாஹ்யர்களையும், வேதங்களைப் பிரமாணமாக ஒப்புக்கொண்டு அவற்றில் அபார்த்தங்களைப் பண்ணுகிற குத்ருஷ்டிகளையும் வாதப்போரில் அப்போதப்போது திருவுள்ளத்தில் ஸ்புரிக்கின்ற நல்ல யுக்திகளைக்கொண்டு கண்டித்துவிடுவர். இதனால், துஷ்டர்களை நிரஸிக்கும் வகையில் எம்பெருமானாருடைய சாதுரியம் ஒப்பற்றதென்று சொல்லிற்றாயிற்று.

4 ஶ்ரீ. ராமாநுஜமுநிர் ஜீயாத் யோ ஹரேர் பக்தியந்த்ரத:,
கலிகோலாஹல க்ரீடா முதாக்ரஹமபாஹரத்.

(ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்—1-3)

யாவரொரு எம்பெருமானார் எம்பெருமானிடத்து உண்டானபக்தியாகிற யந்த்ரத்தினால் கலிபுருஷனுடைய கோலாஹல விளையாட்டாகிற பாழும் பிசாசை துரத்தினாரோ, அந்த எம்பெருமானார் பல்லாண்டு பல்லாண்டு. இதனால் ஜகதாசார்யரான எம்பெருமானாரை வாழ்த்துகிறார். "கலியுங்கெடுங் கண்டுகொண்மின்" என்று மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார் ஸூசிப்பித்தபடியே இவ்வுலகில் திருவவதரித்துக் கலியின் கொடுமைகளைத் தொலைத்தருளின எம்பெருமானார் வாழ்க என்கை. "இராமாநுசன் மறை தேர்ந்துலகில் புரியும் நன் ஞானம் பொருந்தாதவரைப் பொருங்கலியே" என்கிறபடியே இராமாநுசன் திருவடி ஸம்பந்திகளைக் கலிபுருஷன் அனுகவும் மாட்டானென்பது அறியத்தக்கது. "இராமாநுசனித் தலத்துதித்து—ஆனது செம்மை யறநெறி. பொய்ம்மை யறுசமயம் போனது பொன்றி, இறந்ததுவெங்கலி" என்ற நூற்றந்தாதிப் பாசுரமுமிங்கே அநுஸந்திப்பது. கலியின் கோலாஹலம் நிரம்பிய விளையாட்டைப் பேயாடலாகப் பேசினதற்கேற்ப ராமாநுசனுடைய பகவத் பக்தியை ஒரு யந்த்ரமாக ரூபிக்கிறார். பிசாசு ஓட்டுதல் யந்த்ரஸாத்யமாகையாலே பகவத்பக்தியாகிற யந்திரத்தினால் கலிவிலாஸ மாகிற பிசாசை ஓட்டினாரென்கிறது. "கலௌ க்ருதயுகம் தஸ்ய கலிஸ் தஸ்ய க்ருதேயுகே—ஹ்ருதயே யஸ்ய கோவிந்தோ யஸ்ய சேதஸி நாச்யுத:" என்றது காண்க.

(எவனுடைய உள்ளத்தில் எம்பெருமான் ஸுப்ரதிஷ்டிதனாக வாழ்கிருனே அவனுக்குக் கலியுகமே க்ருதயுகம்; எவனுடைய நெஞ்சில் எம்பெருமானில்லையோ அவனுக்குக் கிருதயுகமும் கலியுகமாம் என்கை.) இரண்டாம் பாதத்தின் முடிவில், "யந்த்ரத:, யந்த்ரித;, யந்த்ரிதாத்" என்பன பாடபேதங்கள். ... *

5 மா. மாதவ! முகுந்த! மதுஸூதந! முராரே!
தாவகபதாப்ஜயுகலேஹமிஹ யாசே,
லக்ஷ்மண முநீந்த்ர சரணாப்ஜயுகலே மே
பக்திரபிவ்ருத்திமுபயாது நிரவத்யா. (ப்ர-அ.)

இஷ்டப்ராபண அநிஷ்ட நிவர்த்தந ஸமர்த்தனான லக்ஷ்மீநாதா! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையிணைகளிலே அடியேன் பிரார்த்திப்பதாவது—எம்பெருமானாருடைய திருவடித்தாமரையிணைகளில் எனக்கு நிஷ்கல்மஷமான பக்தி மேன்மேலும் வளரவேணுமென்பதே. ... ... *

6 நு. நுதிரஸ்து ஸததஞ்ச மம வாசி யதிராட்
குணராசிமதிக்ருத்ய குணராசிஸரிதா,
நதிரஸ்து மம தஸ்ய பதபத்மயுகளே
மதிரஸ்து யதிராஜகதிதாஸு க்ருதிஷு. (ப்ர—அ.)

எனது வாக்கில் எப்போதும் எம்பெருமானாரது திருக்கல்யாணகுணவிஷயமாய்ச் சிறந்த ஸ்துதிகள் நிகழவேணும். அவருடைய திருவடித்தாமரையிணைகளிலேயே தலைவணங்கி யிருப்பேனாக. அவரருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்திகளிலேயே எனது புத்தி செல்லவேணும். ... ... *

7 ஜா. ஜாயா ஜநநீ ஜநகஸ் தநயஸ்
தநயேதி விமோஹவசாத்ஸி ஸதா,
ப்ரலபந் ஸுவஸிந்துநிமக்நமநா;
அஹமத்ய யதீந்த்ரகடாக்ஷணஸாக். (ப்ர-அ.)

*ஆசைவாய்ச் சென்ற சிந்தையராகிப்படியே பாந்தவாபாஸலோலனாய்க் கிடந்த அடியேன் இன்று எம்பெருமானாருடைய திருக்கண்ணோக்கத்திற்கு இலக்காகப்பெற்றேன். இது ஒரு பரமபாக்யமடியேனுக்கு. ... ... *

8 ய. யதிப்ரவரபாரதீரஸபரேண நீதம் வய:
ப்ரபுல்லபலிதம் சிர: பரமிஹ க்ஷமம் ப்ரார்த்தயே;
நிரஸ்தரிபுஸம்பவே க்வசந ரங்க முக்யே விபோ!
பரஸ்பரஹிதைஷிணாம் பரிஸரேஷு மாம் வர்த்தய. (அபீதிஸ்தவே)

திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் நித்யவாஸம் செய்தருளத் திருவுள்ளம்பற்றிய ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகன், திருப்பேர் நகர் ப்ராந்தம் எழுந்தருளினவாறே கோயிலில் துருஷ்கயவநாதிகளால் நேர்ந்த உபப்லவத்தைக் கேட்டு அங்கு எழுந்தருளாதே ஸத்யமங்கலத்தில் சிலகாலம் எழுந்தருளி யிருந்தபோது அருளிச்செய்த அபீதிஸ்

தவத்தின் முடிவிலுள்ள சுலோகமிது. (கருத்து) எம்பெருமானார் திவ்யஸ்ரீஸூக்தி களின் ரஸாநுபவத்தினால் என்வாழ்நாளைப் போக்கினேன்; முதுமையடைந்திட்டேன். இந்நிலையில் அடியேன் வேண்டுவதொன்றே. விரோதிவர்க்கத் தொலையப் பெற்றுத் திருவரங்கப் பெரியகோயிலில் ஒரு மூலையில் பரஸ்பரஹிதைஷிகளானபரம பாகவதோத்தமர்களின் திருவடிநிழலிலே அரங்கா! என்னை வாழச் செய்தருள்.

9 ந. ந சேத் ராமாநுஜேத்யேஷா சதுரா சதுரக்ஷரீ.
காமவஸ்தாம் ப்ரபத்யந்தே ஜந்தவோ ஹந்த! மாத்ருஶ:.
(முதலியாண்டான் முக்தகம்)

உலகுக்கெல்லாம் சேமவைப்பான ராமாநுஜ என்கிற நான்கெழுத்து இல்லையாகில் அந்தோ! நம்போன்ற பிராணிகளின் நிலைமைஎன்னாகும்! ... *

10 ம: மஸ்தகமஸ்து மதீயம் நிஸ்துல யதிராஜபாதபத்மயாம்,
வசநம் ஹ்ருதயஞ்ச ஸதா தத்குண கீர்த்தந விசிந்தநப்ரவணம்.

எம்பெருமானாருடைய நிகரில்லாத் திருவடியிணைகள் எனது சென்னிக்கு அணியாகுக; எனதுவாய் அவருடைய திருக்கல்யாண குணகீர்த்தனத்திலும், எனது இதயம் அவருடைய குணசிந்தனத்திலும் ஊன்றியிருக்குமாக. ... *

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பகவத் ராமாநுஜ திவ்ய வைபவம்

(சுலோ.) பிங்கல ஸமாக்யவர்ஷே மேஷே சுபமாஸி சுக்லபஞ்சம்யாம்,
ஆர்த்ராநாம்நி சுபே பே ஸ்தவாநி ராமாநுஜார்ய மவதீர்ணம்.

"யோ நித்ய மச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே,
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே."

— திருவனந்தாழ்வான் ஸ்ரீராமாநுஜராய்த் திருவவதரித்தல் —

ஆளவந்தார் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த முதலிகளில் பெரிய திருமலைநம்பி யென்னுமாசிரியர் திருமலை திருப்பதியிலே திருவேங்கடமுடையானடிச்கீழ்க் கைங்கரியஞ் செய்துகொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார். அவருடன் பிறந்த பெண்பிள்ளைகள் இருவர். அவர்களுள் ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியாரென்கிற மூத்தவள் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரி கேசவப்பெருமாளுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தாள். பெரிய பிராட்டியா ரென்கிற இளையவள் மழலை மங்கலத்தில் கமலநயந பட்டரைத் திருமணம் புணர்ந்தாள். இவ்விருவரும் தம்தம் புக்ககங்களிலே வாழுங்காலையில் ஆதிசேஷன் இவ் விருள்தருமா ஞாலத்தைத் தெருள் தருமா ஞாலமாக்குவதற்காக இந்நிலவுலகத்திலே அவதரிக்கவேண்டி ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியாருடைய திருமருவு

காருவிலே புகுந்து *கலியுங்கெடுங் கண்டு கொண்மின்* என்ற ஆழ்வார் பாசுரத்தை ஸார்த்தகமாக்குவதற்கு சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை நன்னாளில் திருவவதரித்தனன். *அறுசமயச் செடியதனை யடியறுக்கவும், அடர்ந்துவரும் குதிட்டிகளை அறத்துறக்கவும், செறுகலியைச் சிறிதுமறத் தீர்த்து விடவும், தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்திவைக்கவும், மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய் மொழியவும், மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறை வளர்க்கவும் அழகாரு மனந்தாழ்வான் அற மிகுநற் பெரும்பூதூரில் இங்ஙனே ஏழ்பாருமுய்ய வுதித்தருளின நன்னாளானது *ஆழ்வார்கள் தாங்களவதரித்த நாட்களிலும் வாழ்வான நாள் நமக்கென்று நாற்றிசையும் கொண்டாட நின்றது. இத்திரு நன்னாளின் சிறப்பை மணவாள மாமுனிகள் (ஆர்த்தியில்) ஒரு சீரிய செய்யுளினால் வெளியிட்டருளியுள்ளார்; அதாவது:

"சங்கர பாக்கரயாதவபாட்டப்ரபாகரர் தங்கள் மதம்
சாய்வுறவாதியர் மாய்குவரென்று சதுமறை வாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலியிங்கினி வீறு நமக்கிலை யென்று மிகத் தளர்நாள்
மேதினி நஞ்சுமையாறு மெனத்துயர் விட்டு விளங்கிய நாள்
மங்கையராளி பராங்குச முன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மற்று முவந்திடுநாள்
செங்கயல் வாவிகள் சூழ்வயல் நாளுஞ்சிறந்த பெரும்பூதூர்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளிய நாள் திருவாதிரை நாளே."

— ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் அவதாரவிசேஷ சிந்தனைகள் —

இங்ஙனம் தோன்றிய பேராசிரியர் ஆதிசேஷனுடைய அபராவதாரமென்றும் பஞ்சாயுதாழ்வார்களின் ப்ராதுர்ப்பாவமென்றும் விஷ்வக்ஸேநருடைய தோற்றமென்றும் இப்படிப் பலவாறாகப் பெரியோர் பணிப்பர். நூற்றந்தாதியில் *அடையார் கமலத்தலர் மகள் கேள்வன் கையாழியென்னும் படையோடு நாந்தகமும் படர் தண்டும் ஒண்சார்ங்க வில்லும் புடையார் புரிசங்கமுமிந்தப் பூதலங் காப்பதற்கென்றிடையே யிராமானுச முனியாயினவிந் நிலத்தே* என்னும் பாசுரத்திலும் *ப்ரதயந் விமதேஷு...வவ்ருதே பஞ்சபிராயுதைர் முராரே:* என்ற யதிராஜ ஸப்ததி ஸூக்தியிலும் ஸ்வாமி பஞ்சாயுதாழ்வார்களின் திருவவதார மென்னும் விஷயம் காட்டப்பட்டுள்ளது. *விஷ்வக்ஸேநோ யதிபதிரபூத்* என்கிற யதிராஜ ஸப்ததி ஸூக்தியொன்றில் விஷ்வக்ஸேநாவதாரமென்னும் விஷயம் கூறப்பட்டுள்ளது. திருவனந்தாழ்வானுடைய திருவவதார மென்னும் விஷயத்தைப் பற்பல ஆசிரியர்கள் பேசியுள்ளார்கள். ஸ்வாமியின் அந்தரங்க சிஷ்யர்களில் ஒருவரான திருமலை அனந்தாழ்வான் தாமருளிய 'வேங்கடாசல இதிஹாஸமாலா' என்னும் திவ்யக்ரந்தத்தில் திருவனந்தாழ்வானே ஸ்ரீராமானுஜராகத் திருவவதரித்தானென்பதை மிக விரிவாக அருளியுள்ளார். *ஸ்ரீமத்யாம் பூதபுர்யாம் அதிதரணிதலம் சேஷ ஆவிர்பபூவ* இத்யாதிகள் காண்க. எம்பெருமான் தனது அத்தாணிச் சேவகனும் படுக்கையுமான திருவனந்தாழ்வானை நோக்கி நீ நிலவுலகத்திற் சென்று பிறந்து எவ்வுயிரையும் ஸம்ரக்ஷிக்கக் கடவை என்று நியமித்தருள, அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட ஆதிசேஷன் சித்திரை மாதத் திருவாதிரையன்று ஸ்ரீகேசவ ஸோமயாஜிகளுக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தானென்பது அவ்விடத்து ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள், இப்படியே மற்றொரு சிஷ்யரான வடுகநம்பி யருளிச்செய்த ச்லோக

ரூபமானயதிராஜவைபவச்ரந்தத்தில் *சேஷாம்சக: கேசவயஜ்வதேவ்யாம்* இத்யாதியுள்ளது வேதாந்த தத்துவப் பொருள்களை நிலைநாட்டுதற்காகவும் துர்மதங்களைத் தொலைப்பதற்காகவும் திருவனந்தாழ்வானுடைய அம்சபூதராய்த் தேஜோநிதியான ஒரு மஹான் கேசவ ஸோமயாஜிகளின் தேவியாரிடத்தில் அவதரித்தார் என்பது இந்த ச்லோகத்தின் பொருள். இவ்வடுகநம்பிகள் தாமே அருளிச்செய்த ஸ்ரீராமாநுஜ அஷ்டோத்தர சதநாம ஸ்தோத்ரத்தில் 'பௌத்தத்வாந்த ஸஹஸ்ராம்சு: சேஷரூப ப்ரதர்சக:* என்பது இருபத்துமூன்றும் ச்லோகம். எம்பெருமானருடைய பூர்ணகடாக்ஷ பாத்ர பூதராய் அவர் திறத்துத் தேவுமற்றறியாதே யீடுபட்டிருந்த மஹா ப்ராஜ்ஞரான கருடவாஹந பண்டிதர் திவ்யஸூரிசரித மென்னும் மஹா காவ்யத்தில் பதினேழாவது ஸர்க்கத்தில் ஸ்ரீராமாநுஜவைபவம் சொல்லுமிடத்து *பௌஜங்கம் வபுரபஹாய சேஷபோகீ யத்ரூபம் த்ரிபுவநவந்திதம் ஜகாம* [திருவனந்தாழ்வான் தனது உரகவுடலை விட்டொழித்து இராமாநுச முனியாந் திருவுருவத்தை யடைந்தான்] என்றும், மேலே யாதவப்ரகாசனை நோக்கி ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் ஸூகூறினதைக் கூறுமிடத்து "உமது பக்கத்திலிருப்பவரும் லோக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருவனந்தாழ்வானுடைய அம்சமாக வந்து திருவவதரித்தவனுமான [ராமாநுஜ னென்கிற] இந்த மஹானிடத்தில் நான் அஞ்சுகின்றேன்' என்றும் சொல்லப்பட்டது. வேதாந்தவாரியர் திருவடியான ப்ரஹ்மதந்த்ர ஜீயர்பணித்த திவ்யஸூரி ஸ்தோத்ரத்தில் *சைத்ராார்த்ரா ஸம்பவம் விஷ்ணோ: தர்சநஸ்தாபநோத்ஸுகம், துண்டீரமண்டலே சேஷமூர்த்திம் ராமாநுஜம் பஜே' [எம்பெருமானுடைய தர்சனத்தை ஸ்தாபித்தருளச் சித்திரை மாதத் திருவாதிரையில் தொண்டைநாட்டில் அவதரித்த ஆதிசேஷமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமாநுஜரைத் தொழுகின்றேன்] என்று சொல்லிற்று. இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் "நல்லார் பரவு மிராமாநுசன்* என்ற எண்பதாம் பாசுரத்தின் பிள்ளை லோகஞ்சீயர் வியாக்கியானத்தில் *அநந்த: ப்ரதமம் ரூபம் லக்ஷ்மணஸ்து தத: பரம், பலபத்ரஸ் த்ருதீயஸ்து கலௌ ராமாநுஜ: ஸ்ம்ருத:* என்கிற ஆர்ஷவசனம் உதாஹ்ருதமாகக் காண்கிறது.

இங்ஙனே பல ஆசிரியர்கள் ஸ்வாமியை ஆதிசேஷாவதாரமாக அருளிச்செய்திருக்க, நூற்றந்தாதியிலும் யதிராஜஸப்ததியிலும் பஞ்சாயுதாவதாரம் விஷ்வக்ஸேநாவதாரம் என்றிப்படி அருளிச்செய்தது ஏன்? என்று சங்கை தோன்றும்; இதற்குப் பெரியார் பகரும் ஸமாதனமாவது—சரித்திர நூல் என்பது வேறு, ஸ்தோத்ர நூல் என்பது வேறு. சரித்திர நூல்களில் அவதார ரஹஸ்யம் உள்ளது உள்ளபடி உரைக்கப்படும்; ஸ்தோத்ர நூல்களிலோவென்னில் கவிகளின் புத்திசமத்காரத்திற்குத் தக்கபடியும் ஆசிரியரின் ப்ரபாவ விசேஷங்களுக்கு ஏற்றபடியும் பலவகையான வர்ணனைகள் இருக்கக்கூடும். சரித்திர நூல்களால் அறுதியிடப்படுகிற அவதார ரஹஸ்யதத்துவங்களை ஸ்தோத்ர நூல்களிலுள்ள உக்திகள் உபமர்த்திக்க மாட்டாவென்று.

— பெரிய திருமலைநம்பி ஸ்ரீபெரும்பூதூருக்கு எழுந்தருளல் ...

ஆஸூரி கேசவப்பெருமாள் இங்ஙனே தமக்குத் தோன்றிய திருக்குமாரர்க்கு யதாவிதி ஜாதகர்மம் செய்தருளினர். இச்செய்தியைப் பெரியதிருமலைநம்பி கேட்டருளிப் பரமஸந்தோஷத்துடனே திருமலையில் நின்றும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரேற வெழுந்

தருளி ஸர்வ லக்ஷணஸம்பந்நமான திவ்ய சிசுவின் முகவொளியைக் கண்டு வியந்து உள்ளம் பூரித்துப் பன்னிரண்டாம்நாளில் 'ஸ்ரீராமாநுஜன்–இளையாழ்வான்' என்று நாமகரணஞ் செய்தருளினர். மற்றும் அந்நப்ராசன சௌளோபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்களுமெல்லாம் கால காலங்களிலே நடைபெற்று "சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் சுருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா வறநெறி யாவுந்தெரிந்தவன்" என்று அமுதனார் நூற்றந்தாதியிலருளிச் செய்கிறபடியே ஸாங்கோபாங்க ஸகல வித்யா பாரங்கதராய்ப் ப்ராப்த காலத்திலே க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தையும் ஸ்வீகரித்து, பெருமாள் கோயிலுக்கருகான திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாச ரென்பாரொரு ஏகதண்டி ஸம்ந்யாஸி பூர்வபக்ஷ வேதாந்த க்ரந்த ப்ரவசனம் செய்துபோருகிறுரென்று கேட்டு இளையாழ்வார் தாமும் அங்கே யெழுந்தருளி அவர்பக்கல் ச்ரோதாவாய் அந்வயித்திருந்தார்,

கோவிந்தபட்டருடைய வரலாறு (எம்பாரைப்பற்றி)

இப்படி யாதவப்ரகாசரிடத்தில் ஸ்வாமி வேதாந்தச்ரவணம் செய்துகொண்டிருக்கையில் மழலைமங்கலத்திலிருந்து ஸ்ரீகோவிந்த பட்டரென்கிற ஆசிரியரும் ஸஹாத்யாயியாக ஸ்வாமியோடே வந்து சேர்ந்தார். இவரே எம்பார் என்று ப்ரஸித்திபெற்றவர். ஸ்வாமியின் மாதுலரான திருமலைநம்பிக்கு இரண்டு ஸஹோதரிகளென்றும் ஒருஸஹோதரி மதுரமங்கலமென்னும் அக்ரஹாரத்தில் வாழ்க்கைப் பட்டிருந்தாளென்றும் கீழே சொன்னோம். தை மாதத்துப் புனர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் இப்பிராட்டி யீன்ற புதல்வரே எம்பாரென்கிற கோவிந்தபட்டர். இவர் ப்ராப்தகாலங்களிலே உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்கள் பெற்று வேத வேதாங்கங்களை யதிகரித்து மஹாவித்வானுயிருந்தார். ஸ்வாமிக்குச் சிறியதாயார் திருக்குமாரரான இவர், திருப்புட்குழியில் தமையனர் யாதவப்ரகாசரிடத்தில் பூர்வபக்ஷ வேதாந்த மதிகரிக்கிறுரென்று கேட்டுத் தாமுங்கூட உடனிருந்து அதிகரிக்க விரும்பி அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தாராயிற்று.

யாதவப்ரகாசர் தமது ப்ரவசனத்தில் அபார்த்தங்கள் கூறுதல்

யாதவப்ரகாசர் மாயாவாதிமதஸ்தராகையாலே வேதாந்தவாக்கியங்களுக்குப் பலவிடங்களில்பொருந்தாத பொருள்களை ப்ரவசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அவற்றைக்கேட்கும்போது ஸ்வாமிக்குப் பரிதாபம் பொறுக்கமுடியாததாயிருக்கும், பொருந்தும்பொருள் இதுவன்றோ, என்று தாம் எடுத்துரைப்பதுண்டு. அப்போது ஹுங்காரம பண்ணிநிற்பர் யாதவர். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் *கப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ* என்கிற ச்ருதிவாக்யத்திற்குப் பொருள் கூறுநின்ற யாதவர் "குரங்கின் ப்ருஷ்டம்போல் சிவந்த கண்கள்" என்று இகழ்வான பொருளைச் சொல்ல, அது கேட்டுச் சிறிதும் பொறுக்ககில்லாத ஸ்வாமி மிக உஷ்ணமான கண்ணீர் பெருகநின்று *கப்யாஸ மென்பதற்கு இப்படியோ பொருள் கூறுவது? கம்பீராம்பஸ் ஸமுத்பூத–ஸும்ருஷ்டநாள–ரவிகர விகஸிதமானதோர் செந்தாமரைப் பூப்போன்ற திருக்கண்கள் படைத்தவன் என்றன்றோபொருள்,'என்று வ்யுத்பத்திகளை விசதமாகக்கூறி உபபாதிக்க, அதுகேட்ட யாதவர் மிகச்சினந்து 'நாம்

சொன்னபடியே கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியுமானால் வாசித்திரும்; இல்லையாகில் விட்டுப் போம் என்ன, ஸ்வாமியும் சிந்தை கலங்கி விலகியிருந்தார்.

யாதவர், ஸ்வாமியை மாய்க்கும் விரகுபார்த்தல்

இப்படியிருக்கையில் அந்த யாதவப்ரகாசருக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. அதாவது—இந்த ராமாநுஜன் விலக்ஷணமான மேதையும் அந்யாத்ருசமான ப்ரதிபையும் பொலிய நின்றான்; இவனால் அத்வைத தர்சநம் குன்றும்போலும்; ஆகவே இவன் முடியும் விரகு செய்வது நன்று—என்று இதைப்பற்றிப் பலவாறு ஆலோசிக்கையில் இவ்விளையாழ்வானைக் கங்கையில் 'மணிகர்ணிகை'யிலே தள்ளி ம்ருத்யுவசமாக்குவதே பாதகமற்ற பணியென்று அறுதியிட்டு ஒருநாள் ராமாநுஜனை வரவழைத்து 'நீர் இல்லாமல் எங்களுக்கு ஆற்றவொண்ணாததாயிருந்தது' முன்போல வந்திருந்து மனமொத்து வாசித்து க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்திப்போம், என்று ஸதுபாயமாகச் சொல்லி ஸ்வகோஷ்டியிலே சேரவிட்டுக்கொண்டு பாடப்ரவசநம் நடத்திவந்தார் யாதவர். ஏற்கெனவே தாம் எண்ணியிருந்தபடி நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதற்காக ஒருநாள் கோஷ்டியிலே கங்காயாத்திரைப் புறப்பாட்டை பிரஸ்தாவித்து ஸ்வாமியுட்பட எல்லாருமிசைந்தவாறே ஸபரிவாரராய்ப் புறப்பட்டார் யாதவர். இளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும் கூடவே செல்லாநின்றார்கள். கடுகவே யாத்திரை நடவாநிற்கையில் விந்த்ய ப்ரதேசத்திலே போம்போது சில இங்கிதங்களாலே இந்த யாத்திரையின் நிமித்த மின்னதென்றுணர்ந்த கோவிந்த பட்டர் ஓரிடத்திலே இளையாழ்வாரும் தாமுமாய்ப் பின் தங்கி நின்று செய்தியை ரஹஸ்யமாக ஸ்வாமிக்குத் தெரிவித்து அகன்று போம்படி ஸூசிப்பிக்க, ஸ்வாமியும் அங்கு நின்றும் அப்போதே தனியே மீண்டெழுந்தருளினார். [யாதவப்ரகாசர் செய்தியைப் பிறகு சொல்வோம்.]

ஸ்வாமி விந்த்யாடவியிலிருந்து ஓரிரவிலே கச்சிப்பதி சேர்தல்

நிர்ஜனமும் நிர்ஜலமுமான நீள் காட்டிலே பிரிந்துதிரும்பின ஸ்வாமி அவ்வழியை விட்டுக் குறுக்கே நெடுந்தூரஞ்சென்று ஒரு மரத்தடியிலே நின்றுபார்க்க, கண்ணுக்கெட்டினவளவு *அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை* என்னும்படியான நிலைமையாய் ஒருவரும் துணையின்றிக்கே* ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க்கடலுளழுந்தும் நாவாய்போல் துளங்கி நின்று வழிதிகைத்து நிற்கையிலே, எம்பெருமான் இப்படிப்பட்ட பரமஸாத்விசர்களை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டாதானொருவனைகயாலே இவர்க்குத் துணை செய்ய விரும்பி ஒரு வில்லியின் வேடம்பூண்டு வாளும் வில்லுங்கொண்டு மனைவியுடனே முன்னே வந்து தோன்ற, ஸ்வாமியும் அந்த தம்பதிகளைக்கண்டு கலக்கந்தீர்ந்து உள்ளம் தேறிநின்று 'நீங்கள் எங்கு நின்றும் வருகிறீர்கள்? எங்கே போகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் விடைகூறினதாவது 'நாங்கள் உத்தரதேசத்து ஸித்தாச்ரமத்தில் நின்றும் வருகிறோம்; ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்திரத்தை நோக்கிச் செல்கின்றோம்' என்று. அது கேட்டு மகிழ்ந்த ஸ்வாமி 'ஆகில் நானும் உங்களுடனே அவ்விடத்திற்கு வர நினைக்கின்றேன்; எனக்குத் துணையாயிருக்கமுடியுமோ?' என்று கேட்க, நல்லது, அப்படியே யாகலாம் என்று அவர்கள் சொல்லி முன்னடியிட, ஸ்வாமியும் அவர்களைப் பின்செல்ல விந்த்யாடவி நீங்கி

மாலைப்பொழுதாயிற்று, அப்போது ஓரிடத்திலே தங்கி அநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு நெடுந்தூரம் நடந்து சென்று பின்பு நள்ளிருளாயிருந்ததனால் மேலே வழி நடந்து செல்லமாட்டாமல் அங்கே அவர்களோடு கூடிவே உபவாஸமாகத் தங்கியிருந்தார் ஓர் மரத்தடியின் கீழ்.

ஸ்வாமி தேவப்பெருமாளுக்குத் தீர்த்த கைங்கரியம் சேர்தல்

அப்போது வில்லியின் மனைவி தாஹம் மேலிட்டுத் தண்ணீரொன்று கணவனிடம் கூற, அவனும் "இப்போது தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையே; சிறிது போது ஆறியிரு; வடிந்தவாறே நல்ல மதுரமான தீர்த்தம் கிடைக்கும்" என்று சொல்லித் தேற்றினான். அப்போது ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் மிகவும் வருத்தமுற்றது. ஐயோ! நமக்கு மஹோபகாரிகளான இவர்களுக்கு நாம் விடாய்தீர்க்கும் படியான தேசமாக இல்லையே! என்கிற நிர்வேதத்தோடேயே சிறிதுபோது திருக்கண் வளர்ந்திருந்தார். பின்பு கனவிருளகன்று கீழ்வானம் வெள்ளென்று காலையம்பொழுதானவாறே மூவருமெழுந்து வழி நடக்கத்தொடங்க அந்தத் தம்பதிகளிருவரும் அருகே ஒரு கிணற்றங்கரையிலே அழைத்துக்கொண்டு போய் விட்டு இவரைப் பார்த்து 'அருள் முகிலே! மிகவும் விடாய்த்திருக்கின்றோம்; இக்கிணற்றிலே யிறங்கி ஒருகை அள்ளித் தீர்த்தம் தருவீராக' என்ன, அவரும் உடனே கிணற்றிலிறங்கி இரண்டு திருக்கையாலும் தீர்த்தம் வாரியெடுத்து மூன்றுதரம் கொடுக்க, அவர்களும் வாங்கி விடாய் தீரப் பருகி உருக்காட்டாதேயொளிக்க, இவரும் கரையேறி வந்து பார்த்தவாறே எங்குந்தேடியும் அவர்களைக் காணாமல் சுற்றிலுங் கூப்பிட்டுத் திசைகளையுற்றுப் பார்க்கையில் மாடமாளிகைகளும் கோபுரங்களும் விசேஷஜனஸஞ்சாரங்களும் காணப்பட, முன்னே தோற்றின சிலரை நோக்கி இவ்விட மெவ்வூரென்று கேட்க, புண்யகோடி விமானம் முன்னே தோற்ற நிற்க எவ்வூரென்று கேட்பதென்கொல்? இது சாலக்கிணறன்றோ, கச்சிப்பதியன்றோ, என்று அவர்கள் சொல்ல, ஸ்வாமி மிகவுமாச்சரியப்பட்டு வழித்துணையான வில்லிகளைப் பெருமாளும் பிராட்டியுமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி என்கொலம்மான் திருவருள்கள்! என்று தலைசாய்த்து *உருக்காட்டாதே யொளிப்பாயோ? என்று பலவாறு கூறிப் புலம்பி ஒருவாறு உள்ளந்தேறி யெழுந்து சென்று தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ் ஸேவித்து அப்பெருமானது திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்காக நித்தியமும் சாலைக்கிணற்றில் நின்றும் திருவாராதனத்திற்குத் தீர்த்தங்கொணர்ந்து ஸமர்ப்பித்து வாரா நின்றார். (சாலைக்கிணறு, சாலக்கிணறு—இரண்டுமொக்கும்.)

விந்த்யாடவியில் யாதவப்ரகாசரது மேற் செய்தி

இளையாழ்வார் செய்தி இங்ஙனேயிருக்க இனி யாதவப்ரகாசருடையசெய்தி கேண்மின்; நடுவழியிற் பிரிந்துபோன இளையாழ்வாரும் கோவிந்த பட்டரும் வரக் காணோமேயென்று யாதவர் திரளுடனே ஓரிடத்திலே தங்கி யெதிர்பார்த்திருக்க, சிறிதுபோது கழித்து கோவிந்த பட்டர் வந்துசேர 'வந்தீரோ? இளையாழ்வார் எங்கே?' என்று அவரைக்கேட்க, 'அவரை நான் காணவில்லையே' என்று கூற, யாதவர் சில சிஷ்யர்களை இங்குமங்கும் போகவிட்டுத் தேடிப் பார்க்கச்சொல்ல, அவர்களும் தேடிப்பார்த்து காணாமல், ஐயோ! காட்டிலே என்ன தீங்கு வந்ததோ

வென்று அனைவரும் வியாகுலராய், பகவத் ஸங்கல்பப்படி யாகிறதென்று சொல்லிக்கொண்டே மேலே நடந்து சென்று வழியடைவே கங்கைக்கரை சேர்த்தார்கள்.

காசியில் நின்றுமீண்ட கோவிந்தபட்டர் லிங்கங் கொணர்தல்

ஒருநாள் கோவிந்தபட்டர் கங்கையில் நீராடுகையில், அவரது கையிலே ஒரு லிங்கம் வந்துசேர, வியப்படைந்து இஃது என்னென்று யாதவர்க்குக் காட்ட, அதற்கு அவர் பரம ஸந்தோஷத்துடனே 'நீர் கைவஜ்ஞாகையாலே கங்காஸ்நாந பலன் கைசேர்ந்தாற்போலே கங்காசரக் கடவுளை கைபுகுந்தபடி காணும்' என்று சொல்லி இவரிடத்திலே விசேஷ ப்ரதிபத்தியுடனிருந்தார். அன்றுமுதல் எல்லாரும் கோவிந்தபட்டரை உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனர் என்று பேரிட்டழைக்கத் தொடங்கினர்கள். [உள்ளங்கை குளிர்ந்த நாயனர் என்பாருமுளர்]

யாதவரும் கங்காஸ்நாநம் பண்ணி யாத்திரையைமுடித்து மீண்டும் ஸ்ரீஜகந்நாதம் அஹோபிலம் வழியாக வர, கோவிந்தர் இந்த லிங்கத்தை ஒரு உசித ஸ்தலத்திலே பிரதிஷ்டை செய்வித்து வருகிறேன் என்ன, அவரும் அப்படியே செய்யுமென்று விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தாம் பரிவாரங்களுடனே பெருமாள் கோயிலேற வந்து சேர்ந்தார். கோவிந்தரும் தம்முடைய ஜன்மபூமியான மழலை மங்கலஞ் சென்று சேர்ந்து அந்த லிங்கத்தை அங்கே பிரதிஷ்டிப்பித்து, பிறகு காளஹஸ்தியென்கிற சிவஸ்தலத்திலே சென்று அவ்விடத்திலே சிவபிரானுடையவும் சைவர்களுடையவும் பஹுமானங்களைப் பெற்று அங்கே ஆலயவழிபாடு செய்பவர்களுள் தலைவராய் நின்றார்.

யாதவப்ரகாசரும் ஸ்ரீ ராமாநுஜரும்

ஸ்ரீ காஞ்சீபுரியிலே யாதவர் இளையாழ்வாரைக்கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து 'வாரீர்! விந்த்யாடவியிலே உம்மைக்காணமையாலே பலவாறு அதிசங்கித்துக்கனக்க க்லேசித்திருந்தோம்; எப்படியோ சுகமாக வந்து சேர்ந்தீரே! இவ்வளவு காணப் பெற்றோமே!' என்று குரல் தழுத்துக்கூற, இவரும் வந்துசேர்ந்த வரலாற்றை [வில்லிகளின செய்தியை] உள்ளபடியே யுரைக்க யாதவருங்கேட்டு இவருடையபடி லோகவிலக்ஷணமா யிருந்ததென்று உகந்து அவ்விராமாநுசனை மீண்டும் ஸ்வ கோஷ்டியிலே கூட்டிக்கொண்டு க்ரந்த ப்ரவசநம் நடத்தி வாரா நின்றார்.

ஆளவந்தார் கச்சிக்கெழுந்தருளி மீளுதல்

யாத்திரை யடைவாகக் காஞ்சீபுரியில் நின்றும் நம்பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்சென்று பெருமாளைத் தொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, அவரும் வார்த்தா ப்ரஸங்கத்திலே பெருமாள் கோயிலில் விசேஷங்கள் என்னென்று கேட்க, அவர்களும் இளையாழ்வாருடைய ஞானப் பெருமை முதலிய வைபவங்களையும்: *கப்யாஸச்ருதி முதலானவற்றிலே யாதவப்ரகாசரை மேலிட்டுப் பொருள்பணித்த வகைகளையும் எடுத்துரைக்க. ஆளவந்தார் உள்ளம்பூரித்து இந்தளத்திலே தாமரை பூத்தாற்போலே இவ்விருள் தருமாஞாலத்திலும் இப்படி யொருமஹாநுபாவர் தோன்றப் பெறுவதே! என்று வியந்து அப்பொழுதே அவரைக் காணவேணுமென்னும் ஆவலுடன் திவ்யதேசங்களை மங்களா

சாஸனஞ் செய்துகொண்டே கச்சிப் பேரருளாளன் ஸந்நிதிக்கெழுந்தருளித் திருமலையிலே மங்களாசாஸனஞ் செய்து கீழே திருப்புற்றினருகே திருவனந்தாழ்வானையும் கரியமாணிக்கப் பெருமாளையும் ஸேவியா நிற்க, அங்கே யாதவ ப்ரகாசர் தம் திரளுடனே பெருமாளை ஸேவித்து அவ்விடத்தே ப்ரதக்ஷிணமாக வாரா நிற்க, ஆளவந்தார் தம் அருகேயிருந்த திருக்கச்சி நம்பியை நோக்கி 'இத்திரளிலே இளையாழ்வார் யாவர்?' என்று கேட்க, அவரும் 'அதோ சிவந்து நெடுகி ஆஜாநுபாஹுவாய் வருகிறவர்' என்றுகாட்ட, ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளம் பூரிப்பக் குளிரநோக்கியருளி *ஆம் முதல்வனிவன்* என்று விசேஷ கடாக்ஷம் செய்தருளி, பேரருளாளப் பெருமாளை நோக்கி *யஸ்ய ப்ராஸாதகலயா* என்றொரு ச்லோகத்தால் இளையாழ்வார் நம்தர்சநஸ்தாபகராம்படி அருள் புரிகைக்காகச் சரணாகதிசெய்து அப்போது இளையாழ்வார்க்கு ஒரு நல்வார்த்தை சொல்ல அவஸரம் காணாமையாலே மீண்டும் முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு காட்டின ராமாநுஜர் பெருமை

அக்காலத்தில் கச்சிநகரில் பல்லவ மன்னனுடைய பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க, அதற்கு ஒருபடியாலும் பரிஹாரம் காணாமல் யாதவப்ரகாசர் சிறந்த மந்த்ரவாதி யென்றுகேட்டு ராஜபுருஷர்கள் இவரிடம் வந்து செய்திகூற, இவரும் அந்த ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸை நான் போகச் சொன்னதாகச் சொல்லுங்கோளென்று நியமிக்க, அவர்களுஞ் சென்று அப்படியே சொல்ல, நான்தான் அவனைப் போகச்சொன்னதாகச் சொல்லுங்கோளென்று ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு திரஸ்காரமாகச் சொல்லிவிட, அஃதுணர்ந்த யாதவர் சீற்றங்கொண்டு தம் திரளுடனே அரசன் மனையிலேவந்து மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸருகில் நின்று முஷ்டிபிடிக்க பிரஹ்மரக்ஷஸ்ஸும் முடக்கினகாலை நீட்டி, 'அடா யாதவா! நீ ஜபிக்கிற மந்த்ரம் நானறியேனோ?' என்று அந்த மந்திரத்தையுஞ் சொல்லி 'அப்பா! உன் பிறப்பு வரலாறு நான் சொல்லுகிறேன் கேளாய்; நீ மதுராந்தகத்து ஏரிக்கரையிலேயிருப்பதொரு புற்றிலே ஓர் உடும்பாய் இருந்தாய்; கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கெழுந்தருளும்போது அங்கே நீராடி யமுதுசெய்கிற விடத்திலே சிந்தின ப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் நீ உட்கொள்ளப்பெற்றாய்; அதனால் வித்வானான ஜன்மம் பெற்றனை. நானோ முற்பிறப்பில் அந்தணனா யிருந்து அரிய பெரிய வேள்வி நிகழ்த்தினவன்; உன் மந்திரத்திற்கா நான் போவேன்? உன் பக்கலில் வீற்றிருக்கின்ற ஆதிசேஷாம்சமான இளையாழ்வார் போகச்சொன்னால் போவேனத்தனை' என்று சொல்லிற்று. அதுகேட்ட யாதவர் முகத்தில் தேக்குன்றி இளையாழ்வாரை நோக்கி நீர்தாம் போகச்சொல்லும் என்று கூற, அப்படியே ஸ்வாமி நியமிக்க, 'உமது திருவடித் தாமரைகளை என் தலைமீது வைத்தாலொழியப் போவேனல்லேன்' என்று சொல்லி அப்படியே ஸ்வாமி திருவடிகளைச் சிரமேற்கொண்டு மகிழ்ச்சியெய்தி தெண்டனிட்டு இதோ போகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டே போனமைக்கு ஓரடையாளங்காட்டிப் போயற்றது. யாதவரும் இளையாழ்வாரை மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டாடிக்கொண்டே மடம் சென்று சேர்ந்தார்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆளவந்தாருடைய சிந்தனை

நம்பெருமாள் ஸந்நிதியில் ஆளவந்தார் திருவாய்மொழி காலக்ஷேபம் நிர்வஹித்தருளாநிற்கையில் "ஒன்றுந்தேவிலே" இலிங்கத்திட்ட புராணத்தீரு மென்கிற பாசுரம் நடவாநிற்க, 'நமக்குப் பின்பு இத்தர்சனம் நிர்வஹிப்பாரொருவரையும் காணப்பெற்றிலோமே!' என்கிற விசாரம் அப்போது அதிகமாகி இளையாழ்வாரிடத்திலே திருவுள்ளஞ்சென்று 'இவரை யாதவப்ரகாசனோடே உறவறுத்து நம்மோடே சேர்க்கும் உபாயமொன்றில்லையே!' என்று கோஷ்டியிலே நிர்வேதத்தோடே யருளிச்செய்து பின்னையும் பேரருளாளனைக் குறித்து திக்கு நோக்கி அஞ்சலி செய்து "ஏற்கெனவே அடியேன்பண்ணின ப்ரபத்தியை பைலமாக்கியருளவேணும்" என்று மிகவும் வேண்டினர்.

ராமாநுஜர் யாதவரைவிட்டு விலகித் திருக்கச்சிநம்பிக்கு அணுக்கராயிருத்தல்

ஆளவந்தாருடைய அந்தரங்க ப்ரபத்தி விரைவில் பலிக்கவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டபடியால் ஒருநாள் யாதவப்ரகாசருக்கும் இளையாழ்வார்க்குப் உபநிஷதர்த்த விசாரத்தில் போராட்டம் வலுத்தது. அன்று விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தக் கோட்பாட்டை ஸ்வாமி வெகு அற்புதமாக எடுத்து உபந்யஸிக்க வாய்த்தது அப்போது யாதவர் ப்ரத்த்யாக்க்யானமொன்றும் பண்ணமுடியாத தன்மையினால் அளவிறந்த சீற்றங்கொண்டு 'இன்று தொடங்கி நீர் என்னிடம் வாசிக்கவேண்டா; உம்முடைய புத்திக்குத் தகுதியானவிடத்தே சென்று வாசித்துக்கொள்ளும்' என்று மறுத்துவிடவே, இதையே சுபநிமித்தமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி உவந்தவுள்ளத்தரான இளையாழ்வார் தமது திருத்தாயார் பக்கலிலே இச் செய்தியைத் தெரிவிக்க அவளும் நெஞ்சு கனிந்து 'பிள்ளாய்! இதுகாறும் வாசித்தது போதும்; திருக்கச்சி நம்பிகள் பேரருளாளப் பெருமாளுக்கு அணுக்கராயிரா நின்றார்; அவரை உநுவர்த்தித்துக்கொண்டு அவர் சொல்வழுவாது ஒழுகுவது பாங்கு' என்று நியமிக்க, ஸ்வாமியும் அப்படியே நம்பிகளை அடிபணிந்து அவருடைய நியமனத்தினால் பண்டு போல சாலக்கிணற்றில் நின்றும் நாடோறும் ஒருகுடம் திருமஞ்சனம் கொணர்ந்து தேவப்பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து வருபவராயிருந்தார்.

ராமாநுஜரை ஸ்ரீரங்கத்திற்கழைத்துச்செல்லப் பெரியநம்பி வருதல்

கோயிலில் ஆளவந்தார் திருமேனி நோவு சாத்தி 'சாயலொடு மணிமாமை தளர்ந்தேன் நான் இனியுனது வாயலகிலின்னடிசில் வைப்பாரை நாடாயே' என்ன வேண்டும்படியான நிலைமை யெய்தியிருந்தார். அப்போது ஸ்ரீ காஞ்சீபுரியில் நின்றும் யாத்திரை யடைவே அவ்விடத்திற்கு வந்த இரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை நோக்கி இளையாழ்வாருடைய செய்தி என்னவென்று விசாரிக்க, ஸ்ரீ ராமாநுஜர் சிலநாளாக யாதவப்ரகாசரை வெறுத்து விட்டிட்டுத் திருக்கச்சிநம்பி பக்கலிலே ப்ரவணராய்த் தேவப்பெருமாளுடைய கைங்கரியத்திலே ஊன்றியிருக்கிறாரென்று அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு ஆளவந்தார் மிகவும் திருவுள்ளமுகந்து தமமுடைய அந்தரங்கப்ரபத்தியைப் பேரருளாளன் விரைவிலேயே ஸபலமாக்கியருளினபடிக்கு உவந்து தமது அந்தரங்க சிஷ்யரான பெரியநம்பியை யழைத்து இச்செய்தியைச் சொல்லி 'நீர் சடக்கெனத் தென்னத்தியூரர் கழலிணைக் கீழேசென்று எப்படியாவது இளையாழ்வாரை யிங்கே யழைத்து வரவேணும்' என்று நியமித்து, ஸ்தோத்ர

ரத்நத்தின் அநுஸந்தானத்தைத் துணைகொள்ளும்படிக்கும் ஸூசிப்பித்துப் பெருமாள் கோயிலுக்குப் போகவிட்டார். பெரிய நம்பியும் ஸ்வாசார்ய நியமனத்தை சிரஸாவஹித்து உடனே புறப்பட்டுச் காஞ்சீபுரி வந்து சேர்ந்தார்.

பெரிய நம்பியும் ராமாநுஜரும்

தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரியான திருக்கச்சிநம்பி அவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றமை யறிந்து அவர்பக்கலிலே சென்று சேர்ந்து தாம்வந்த காரணத்தைத் தெரிவித்து அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு பேரருளாளன் ஸந்நிதிக்குச்சென்று மங்களாசாஸனம் செய்து, அப்போது இளையாழ்வார் சாலக்கிணற்றுக்குச் சென்றிருப்பதாகவும் தீர்த்த கும்பத்துடனே திரும்பி வருகிற ஸமயமணித்தென்றும் தெரிந்துகொண்டு அபிமுகமாக வெழுந்தருளி அவர் வரும் வழியிலே ஓரிடத்திலிருந்துகொண்டு செவிக்கினிய கம்பீர மதுர ஸ்வரத்துடனே ஸ்தோத்ரரத்னத்தை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில், இளையாழ்வாரும் திருமுடிமேல் திருநீர்க்குடத்துடன் வருபவராய் அப்போது பெரியநம்பியின் அநுஸந்தானத்திலிருந்த *ப்ரஹ்மா சிவச் சதமக: பரமஸ்வராடிதி ஏதேபி யஸ்ய மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே* என்கிற ச்லோகத்தைத் திருச்செவிசாத்தி 'இது யாருடைய திவ்ய ஸூக்தி?' என்று நம்பியை நோக்கிக் கேட்க, அவரும் 'இது ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்தி' யென்றுரைக்க, 'ஆகில் அவரை அடியேன் ஸேவிக்கவேணுமே'என்று இளையாழ்வார் கூற,'ஆகலாம், நம்மோடே வந்து ஸேவிக்கலாம்' என்று பெரியநம்பி பணிக்க, இருவரும் தொல்லையின்பத்திறுதி கண்டவர்களாய் வார்த்தையாடிக் கொண்டே ஸன்னிதியிற்சென்று சேர்ந்தார்கள். இளையாழ்வார் திருமஞ்சனத்தைப் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துவிட்டு நியமனமும் பெற்றுக்கொண்டு திருக்கச்சிநம்பியின் அநுமதியையும் பெற்றுப் பெரிய நம்பியுடனே புறப்பட்டுத் திருவரங்கம் பெரியகோயிலேறச் செல்லாநின்றார்.

கோயிலில் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளுதல்

பெரிய நம்பியைப் பெருமாள் கோயிலுக்குப் போகவிட்ட பிறகு சில நாளளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே அநாரோச்யமதிகரித்துத் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும் ஸந்நிவேசமாயிற்று. மிக்க தளர்ச்சியோடே ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி அமலனுதிபிரானனுஸந்தானத்துடனே பெரியபெருமாளைத்திருவடிதொழுது வரிசைகளும் பெற்று நலமந்த மில்லதோர் நாடுபுக நியமனமும் பெற்று மடமேறவெழுந்தருளி உபநிஷத்துக்களையும் அருளிச் செயல்களையும் முதலிகள் ஸேவிக்கத் திருச்செவி சாத்திக்கொண்டேயிருந்து *அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்து களிக்கவேண்டி மணக்கால் நம்பிகளின் திருவடிகளைச் சிந்தித்துக் கொண்டே ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தாலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார், திருவரங்கப் பெருமாளரையர் முதலான எல்லாரும் வேரற்ற மரம்போலே விழுந்து துடிக்க, அங்குள்ளார் இவர்களைத் தேற்றி ஆளவந்தார் குமாரரான பிள்ளைக்கரசு நம்பியைநோக்கி மேல் நடைபெறவேண்டிய கைங்கரியங்களுக்கு உத்யோகிப்பிக்க, ஆளவந்தார்படி யென்று இன்றைக்கும் வழங்கிவருகிற விலக்ஷண ப்ரக்ரியையிலே சடங்குகளையெல்லாம் நடத்தி, திருக்கரம்பன் துறையிலே திருப்பள்ளி படுத்துவதாக திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ப்ரஹ்மரதத்திலே யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாயிற்று. பெரியநம்பி இளையாழ்வாருடனே திருக்காவிரியின் ஸமீபமாக எழுந்தருளுகிற ஸமயமும் மேலே குறித்த ஸந்தர்ப்பமும் ஒத்திருந்தது.

ராமாநுஜர் ஆளவந்தாருடைய சரமத் திருமேனியை ஸேவித்தல்

பெரியநம்பி திருக்கரம்பன் துறையிலே பெரிய திரளைக்கண்டு எதிரே வருகிறவர்களை நோக்கி என்ன விசேஷமென்று கேட்க, அவர்களும் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரென்ன, அதுகேட்ட இருவரும் மூர்ச்சித்து கிலேசித்து விமல சரம விக்ரஹத்தையாகிலும் ஸேவிக்கப் பெற்றோமேயென்று தேறியெழுந்து அருகேவந்து சேர்ந்து கண்பனி சோர நின்று ஸேவிக்கையில், இளையாழ்வார் அந்த சரமத் திருமேனியை ஆபாத சூடமாக ஸேவித்து வருபவர், திருக்கையில் மூன்று விரல்கள் முடங்கியிருக்கக் கண்டு 'முன்னும் இப்படியுண்டோ? இப்போது தானோ?' என்று முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'முன்பில்லை; இப்போது கண்டதித்தனை' என்ன; இளையாழ்வாரும் இவர் திருவுள்ளத்திலே ஏதேனும் குறைகளுண்டாயிருக்க வேணுமென்று கருதி, முதலிகளைப்பார்த்து முன் வியாக்கியான ஸமயங்களிலே அபிமத ஸல்லாபங்களைக் கேட்டிருப்பீர்களே; திருவுள்ளத்திலோடியிருப்பன சில அறியப் பெற்றதுண்டோ?' என்று கேட்க; அவர்களும் மூன்று விஷயங்களைத் தெரிவித்தார்கள்—1. ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்கு விசிஷ்டாத்வைத மதாநுஸாரியான பாஷ்யம் அவதரிக்க வேணுமென்கிற விருப்பமும், 2. நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழிக்கொரு வியாக்கியானமவதரிக்க வேணுமென்கிற விருப்பமும், 3. வ்யாஸபராசரர்களிடத்திலே க்ருதஞ்ஜதாநுஸந்தானம் நெடுகச் செல்லும்படியான காரியமொன்று நடைபெறவேணுமென்கிற விருப்பமும் ஆக இம்மூன்று வாஞ்சைகளே திருவுள்ளத்தில் குடிகொண்டிருந்தனவாக அறிவோம்; வேறொன்றுமறியோம் என்றார்கள்;

ராமாநுஜர் காஞ்சீபுரம் சேர்ந்து வாழ்தல்

ஸ்வாமி இதைக் கேட்டதும் தெண்டனிட்டுக் கைகூப்பி நின்று 'இவவுடல் திடமாய் ஆசார்யக்ருபையும் அடியேனிடத்தில பரிபூரணமாயிருந்து ஸர்வேச்வரன் அடியேன் நினைத்தபடி கூட்டுவானாகில் இம்மூன்றையுமம நிறைவேற்றக்கடவேன் என்ன; முடங்கியிருந்த மூன்று திருவிரல்களும் உடனே நிமிர, இதனை அனைவருங் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு "இளையாழ்வீர்! இவ்வாசார்ய க்ருபையும் உம்மிடத்திலே கூடும்: நீரே இந்த தர்சனத்திற்கு நிர்வாஹகராவீர்" என்று மங்களாசாசனம்செய்து கூறினார்கள். ஸ்வாமியும் அந்த திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் தேக்கிக்கொண்டு திருவடிகளை ஸேவிக்கப்பெற்றமையாலே ஸகலார்த்தங்களும் தமக்குச் சேம நிதியாக லபித்தனவாகக்கொண்டு ஆகிலும் இரண்டொரு நாளாவது கூடியிருந்து திவ்யஸூக்திகளைச் செவியாரப் பருகப்பெற்றிலோமே யென்கிற க்லேசம் மேலிட்டு *பணவாளரவணைப் பற்பல காலமும் பள்ளிகொள்மணவாளர் நம்மைவைத்த பரிசிது காண்மின்* என்று கூறிக்கொண்டே அவப்ருத ஸ்நாநம் செய்தருளிப் பெரியநம்பியிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பெருமாளையும் திருவடி தொழாதே அவரை வெறுத்து மீண்டும் பெருமாள்கோயிலேற வெழுந்தருளினார். 'ஆளவந்தாரோடே நான் கூடியிருந்து குளிரப்பெற்றிருப்பேனாகில் பரமபதத்திற்குப் படி கட்டியிருப்பேனே' என்று அப்போது பலகாலும் இளையாழ்வார் பணித்தபடி.

பிறகு ஆளவந்தாருடைய சரம கைங்கரியங்கள் குறையற நடந்தேறின. இளையாழ்வாரும் பெருமாள்கோயில் சேர்ந்து திருக்கச்சி நம்பிக்குச் செய்தியறிவிக்க அவரும் க்லேசித்து ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலனாதிகள் நடத்தினார். ஸ்வாமி முன்புபோலவே பேரருளாளனுடைய திருமஞ்சனகைங்கரியத்தில் நிரதராயிராநின்றார். (தொடரும்)

(ராப்பர் 2ஆம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

3. ஸ்ரீ உ. வே. க்ருஷ்ணதாதாசாரியர் ஸ்வாமி—'ஆண்டாள் வைபவம்'
4. ,, ஸ்ரீநிவாஸ தேசிகாசார் ஸ்வாமி–'வேதமனைத்துக்கும் வித்து'
5. ,, ஸ்ரீநிவாஸ கோபாலாசாரியர் ஸ்வாமி —'திருப்பாவையும்–ராமாநுஜரும்'
6. ,, ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசாரியர் ஸ்வாமி —'குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா'
7. ,, P. G ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி —'ஆண்டாளின் தனிச் சிறப்பு'
8 ,, அரையர் ஸ்ரீராம சர்மா ஸ்வாமி—'திருப்பாவை ஸாரம்'
9. ,, ஸம்பத்குமார பட்டாச்சார் ஸ்வாமி–'கூடாரைவெல்லும் சீர்'
10. ,, இளையவில்லி பூவராஹாசாரியர் ஸ்வாமி–'மார்கழித் திங்கள்'

இந்த உபந்யாஸங்கள் தமிழிலும், ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும், கன்னடத்திலும், தெலுங்கிலும், இந்தியிலும் நிகழ்த்தப்பெற்றன. கோஷ்டி சாற்றுமுறை, தீர்த்த விநியோகங்களுடன் இனிது நிறைவேறியது. இப்படிப்பட்ட மஹாநாட்டை வருடந்தோறும் நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம்,
கிடாம்பி **ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்**
(பேடாராயஸ்வாமி)

SCHOOL BUILDING FUND APPEAL

The Ahobila Math Oriental High School at west Mambalam was started in 1953 under the blessings of His Holiness Sri Srivan Satagopa Sri Veeraraghava Satakopa Yateendra Mahadesikan, the 43rd Azhagiyasingar of Sri Ahobila Math. It has been making steady progress in the promotion of Sanskrit learning and culture and along with the study of other subjects prescribed for the S.L.L-C.

With the benediction of His Holiness, the Jeer of the Math and the blessings of the Acharyas of Sri Kamakotipeetam, who had sanctified the School by their sacred presence, the School has been doing good work, standing first in the O S L C Public Examina ion all these years and also been the recepient of the Silver Rolling Cup awarded by the Mylapore Academy.

The School has been popular and the increase in strength from year to year has necessitated the need for providing additional accommodation. It is, therefore proposed to construct the first floor on the present building. The cost of the construction is estimated at Rs. 80,000/-. This is possible only with the munificent and voluntary help of the generous-minded people. An earnest appeal is hereby made to all those interested in the welfare of our children to extend all possible help by contributing a substantial sum towards this valuable cause.

Yours in the service of Sanskrit study of our children,

N. V. Vasudevachariar,
Honorary Correspondent.

Sri Ahobila Math Oriental High School, W. Mambalam, Madras-33.

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்ரபந்த வுரைகள்,
2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்த ,,
4. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ர ,,
3. ஆழ்வாராசார்யப் பிரபாவ நூல்கள்,
5. இதிஹாஸ புராண சரித்திர ,,
6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க ,,
7. வேதாந்தப் பொருள் விளக்க ,,
8. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க ,,
9. வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்.
10. லோகாபிராம உபன்யாஸ நூல்கள்
11. பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்கள்
12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய வெளியீடு
13. வடமொழி நூல் திரள்கள்,
14. ஹிந்தீ பாஷையில் நூல்கள்
15. தெலுங்கு பாஷையில் ,,
16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்

விரிவான லிஸ்ட் கேட்டலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க.

சந்தாப்பணம் M. O. செய்பவர்கள்

Editor, GRANTHAMALA, Kancheepuram-631503

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்புக.

If un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA,

KANCHIPURAM. Pin Code-631503

To

Sriman / Srimathi

528. V.T. Thirunarayana Iyengar,
Professor,
35, Devamba Agraharam,
MSYROE.

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami for Madras Sathgrantha Prakasana Sabha.

Printed by E. Devarajan at Sri Kamakshi Press, 44-c, T. K. Nambi St., Kanchipuram-2.